

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 1997 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 3ο • ΦΥΛΟ 97ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΣΚΟΥΠΙΔΟΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Άρωμα... εκουγχρονισμού

Μπόχα! Η Αθήνα τίγκαρε στο σκουπίδι. Η μεσογειακή μητρόπολή μας δίνει την εικόνα χωματερής. Κάδοι που ξεχειλίζουν, σακούλες σκισμένες, ζουμιά που ρέουν σε πεζοδρόμια και δρόμους, βρώμα και δυσωδία. Το διάχυτο σκουπίδι έρχεται να ερωτοτροπήσει με το νέφος και τον καύσωνα δίνοντας μία πρόγευση του τι πραγματικά σημαίνει κόλαση. Το splatter σκηνικό εξοργίζει τους αργυρώνητους ματσουκφόρους της τηλεοπτικής χαβούζας και των ερτζιανών αποβλήτων όπως επίσης και τους αποχαυνωμένους κονδυλοφόρους των αριστοροδεξιών πατσαβούρων. Καταγγέλλουν εν χορώ τις αντικοινωνικές συντεχνίες οι οποίες μας εκβιάζουν αδίστακτα απειλώντας τη δημόσια υγεία. Ο κύριος υπουργός εξεγείρεται και εφορμά λάβρος εναντίον των απεργών. Απειλεί ότι θα τους κλείσει φυλακή. Για μακρονήσια δεν έχει κάνει ακόμα λόγο. Ο αστ(ε)ίατρος υποβάλλει μήνυση κατά παντός υπευθύνου. Και βεβαίως ο αρμόδιος εισαγγελέας σπεύδει να προσφέρει τις καλές του υπηρεσίες αποδεικνύοντας ότι η πήβεννος μαζί με την οθόνη και το γκλόμπ είναι οι ακοίμητοι φρουροί της κοινωνικής γαλήνης.

Μέχρι τη στιγμή που γραφόταν αυτό το κείμενο (Παρασκευή ξημερώματα) οι απεργοί εργαζόμενοι στην καθαριότητα εμφανιζόταν ανυποχώρητοι στην ικανοποίηση του αιτήματός του. Το οποίο αίτημα δεν είναι τίποτα άλλο από αυτό το στοιχειώδες της μονιμοποίησης όλων όσων ασχολούνται με την αποκομιδή της σαβούρας της μητρόπολης.

Από αναρχική σκοπιά, η απεργία των σκουπιδιάρηδων είναι βαθιά επαναστατική. Όχι για τα αιτήματά της, που έτσι κι αλλιώς κινούνται στα ρεφορμιστικά πλαίσια του υπαρκτού συνδικαλισμού. Η απεργία των σκουπιδιάρηδων είναι επαναστατική γιατί αποκαλύπτει σ' όλο του το μεγαλείο το χυδαίο παραλογισμό του καπιταλισμού, έτσι όπως αυτός εκρήγνυται στον πα-

γωμένο χωροχρόνο της μητρόπολης.

Είναι παραλογισμός και μάλιστα ο πλέον χυδαίος να παράγει η Αθήνα (όπως κάθε σύγχρονη μεγάλη πόλη) τόσες χιλιάδες τόνους σκουπίδια σε καθημερινή βάση. Μέσα στη δίνη της καταναλωτικής κραιπάλης, η οποία φωτίζεται διαρκώς απ' τον ήλιο του θεάματος, του αμπαλάζ (η συσκευασία επί το ελληνικότερον) παίζει πρωτεύοντα ρόλο. Η συσκευασία δεν κάνει καλύτερο το προϊόν. Ίσα ίσα που το κάνει πιο ακριβό. Είναι αυτή όμως η οποία με την πανοπερμία συμβόλων, χρωμάτων και σχημάτων που τη διακρίνει, τραβάει το βλέμμα το

εθισμένο στην πρέζα του θεάματος. Η συσκευασία (σε αγαστή συννεργασία με τη διαφήμιση και τις λοιπές προωθητικές ενέργειες) δίνουν τη θεαματική διάσταση στο εμπόρευμα. Έχει όμως το μειονέκτημα ότι δεν διαθέτει την παραμικρή αξία χρήσης, οπότε νομοτελειακά καταλήγει σούμιπη στον κάλαθο των αχρήστων. Παράλληλα τα ηρωικά ντου που κάνουν οι φιλήσυχοι φορολογούμενοι στα σουπερ-μάρκετ για ν' αγοράσουν πράγματα που δεν χρειάζονται, με λεφτά που δεν έχουν για να κάνουν εντύπωση σε ανθρώπους που αντιπαθούν, γεμίζουν τους πολυπαθούς μητροπολιτικούς σκουπι-

δοτενεκέδες. Με δυο λόγια, η θεαματική κατανάλωση (ή η κατανάλωση του θεάματος) είναι ακατάσχετα σκουπιδογόνος.

Είναι παραλογισμός και μάλιστα ο πλέον χυδαίος να είναι μόνη μας έγνοια το πως θα απομακρύνουμε τα απόβλητα του πολιτισμού της παραγωγής και κατανάλωσης. Δηλαδή, το να μας απασχολεί όχι το πως θα 'χουμε λιγότερα (αν όχι καθόλου) σκουπίδια αλλά το πως θα τα απομακρύνουμε από τα μητροπολιτικά κέντρα. Ο πλανήτης μετατρέπεται σε βόθρο και οι κρατικοδίητοι ιδύνοντες ασχολούνται με το πως θα αναβάλουν (για πόσο καιρό ακόμα;) το σκουπιδο-

πνιγμό μας. Η χωματερή των Άνω Λιοσίων έχει ξεχειλίσει και εδώ και καιρό έχει ξεκινήσει η κλωτσοπατινάδα για το που θα γίνει η καινούργια. Οι μανδρινόι του υπουργείου περιβάλλοντος (χα!) θέλουν να την κάνουν στην Αυλώνα. Μόνο που θα χρειαστεί να κόψουν δέκα χιλιάδες δέντρα. Μέχρι που θα γεμίσει κι αυτή και θ' αρχίσουν να ψάχνουν για καινούρια. Μέχρι που θα γίνει όλος ο τόπος χωματερή. Είναι παραλογισμός και μάλιστα ο πλέον χυδαίος να εγκαλούνται οι σκουπιδιάρηδες ως αντικοινωνική ομάδα και τα αιτήματά τους ως παράλογα. Οι σκουπιδιάρηδες δεν ζητάνε τίποτα περισσότερο απ' το να μην είναι απολύτως έρμαιο της νοσηρής διάθεσης του κάθε κανίβαλλου δημάρχου. Αυτοί οι άνθρωποι για λιγότερο από διακόσια χιλιάδικα (συνήθως) φροντίζουν να μην ψοφήσουμε από μικρόβια είτε λιοπύρι έχει είτε ψύχος. Κάνουν μια απ τις πιο σκληρές και συνάμα πιο χρήσιμες κοινωνικά δουλειές. Αντιθέτως, ο Αναστασιάδης παίρνει δύο εκατομμύρια το μήνα για να γράφει ανέκδοτα για Εβραίους, ο πρωτοδόριστος δικαστής παίρνει πεντακόσια χιλιάδικα για να χώνει τον κόσμο μέσα, ο διαφημιστής ενάμισι εκατομμύριο για να μας παραμυθιάζει.

Η απεργία των σκουπιδιάρηδων ρίχνει το προσώπιο τούτου του πολιτισμού. Αποκαλύπτει πλήρως τον αντιοικολογικό, αντιανθρώπινο και αντικοινωνικό χαρακτήρα του. Και μας κάνει σαφές ότι οι περιστάσεις είναι τόσο κρίσιμες ώστε ήρθε η ώρα να περάσουμε από τα λόγια στις πράξεις. Ήρθε η ώρα να κάνουμε Εκάλη, Κηφισιά και Μαρούσι χωματερές. Ήρθε η ώρα να επιστρέψουμε τα σκουπίδια σ' αυτούς που τα δημιουργούν και τα έχουν στο μυαλό τους.

Γ.Α.

Σχετικά με το Αριστερό Μάαστριχτ

Μετά τη θριαμβευτική εκλογική νίκη Σημίτη αρχικά, του Μπλέρ μετέπειτα και του Ζοσπέν πριν λίγες μέρες, πολλοί ισχυρίζονται ότι άλλαξαν οι ισορροπίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση με αυτόματη προσαρμογή και της πολιτικής της. Πόσο τραγική μπορεί να είναι αυτή η εκτίμηση;

Άραγε αυτή η εκλογική έκπληξη στη Γαλλία ήταν για όλους έκπληξη ή μόνο για τους αφελείς και δίχως πολιτική διορατικότητα; Τον τελευταίο μήνα πριν τη Διακυβερνητική, που ίσως θεωρείται η πιο κρίσιμη Συνδιάσκεψη

για την Ευρωπαϊκή Ένωση, είχαμε την αλλαγή των κυβερνήσεων στην Αγγλία και στη Γαλλία. Εάν προσθέσουμε και την Ελλάδα με την πολιτική στροφή του ΠΑΣΟΚ πιο πριν, το παζλ έχει ολοκληρωθεί. Τί κοινό όμως μπορεί να έχουν αυτές οι χώρες; Σε Ελλάδα και Αγγλία, επί Παπανδρέου και Μείτσορ αντίστοιχα, υπήρχε έντονος προβληματισμός σε σχέση με την ευρωπαϊκή ενοποίηση. Στην Ελλάδα εκείνη την εποχή υπήρχε κενό πολιτικής εξουσίας, κανένας δεν ήταν πρόθυμος να αναλάβει τις ευθύνες για μέτρα

που θα οδηγούσαν την Ελλάδα στους περιβόητους όρους σύγκλισης. Στην Αγγλία λόγω της νοοτροπίας και εσωστρέφειας της κοινωνίας αντιμετώπιζαν με σκεπτικισμό την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στη Γαλλία τα πράγματα ήταν εντελώς διαφορετικά. Οι άνεργοι και οι απασχολήσιμοι του σήμερα και πιθανοί άνεργοι ή απασχολήσιμοι του αύριο άρχισαν σιγά σιγά να διακρίνουν το μέλλον που τους ετοιμάζουν. Η απάντηση ήταν άμεση -μαζικές πορείες, καταλήψεις, συγκρούσεις. Το μή-

νυμα ελήφθη. Τα μέτρα σύγκλισης ή δεν προχωρούσαν καθόλου ή περπατούσαν με ρυθμός χελώνας.

Αρχικά οι ηγέτες των ευρωπαϊκών χωρών είχαν την εκτίμηση ότι τα όργανα χειραγώγησης και ελέγχου της κοινωνίας, δηλαδή συνδικάτα, ΜΜΕ και "προοδευτικά" κόμματα θα μπορούσαν να καταπνίξουν κάθε φωνή αντίστασης. Ευτυχώς όμως αυτή η εκτίμηση αποδείχθηκε λανθασμένη.

συνέχεια στη δεύτερη σελίδα

Την Τετάρτη 11 Ιουνίου το βράδυ θα ξεκινήσει από Θεσσαλονίκη πούλμαν για την πανευρωπαϊκή πορεία στο Άμστερνταμ. Μέχρι τη στιγμή που κλείνει η ύλη της εφημερίδας έχουν δηλωθεί 37 συμμετοχές. Με αυτόν τον αριθμό, η τιμή διαμορφώνεται στις 32.000 δρχ. κατ' άτομο. Εννοείται ότι αν υπάρξουν και άλλες συμμετοχές η τιμή θα πέσει.

Έχει εξασφαλιστεί διαμονή σε κατάληψη στο κέντρο που Άμστερνταμ.

Το πούλμαν θα περάσει από Λάρισα από όπου θα παραλάβει όσα άτομα συμμετέχουν από νότια Ελλάδα.

Στο Άμστερνταμ θα πάμε μέσω Ιταλίας και υπολογίζουμε να φτάσουμε εκεί στις 13 Ιουνίου το μεσημέρι και θα φύγουμε στις 17 Ιουνίου το βράδυ.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με το Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Κέντρο "Ναυτίλος" τηλ.: (031) 257364, 7-10 το βράδυ.

Νόμιμες ή παράνομες τοξικές ουσίες;

Η απάντηση επί της ουσίας στο παραπάνω ερώτημα παραπέμπει σε απόρριψη αυτού του ψευδοδιλήμματος που έντονα θέτει η εξουσία για να παγιδέψει, να κατηγοριοποιήσει και να κατακερματίσει αυτούς που παίρνουν θέση, επειδή η θετική ή αρνητική απάντηση επιβάλλει ένα συγκεκριμένο τρόπο προσέγγισης ο οποίος είναι μερικός και απογυμνώνει το σύνθετο αυτό ζήτημα. Το πρόβλημα της τοξικομανίας και η δημιουργία του ψευδοδιλήμματος, εντοπίζεται εξ ολοκλήρου στη σύγχρονη κοινωνία ενώ αντίθετα η χρήση ψυχοτρόπων ουσιών, συνοδεύει τις πρώτες κιόλας κοινωνίες σαν στοιχείο κουλτούρας και σαν φυσική σχέση με τις ουσίες αυτές.

Το πως η εξουσία έχει οργανώσει τις σύγχρονες κοινωνίες έχει άμεση σχέση με τις "συνήθειες" που αυτή έχει επιβάλλει - όσον αφορά την τοξικομανία - και πως και ποιές από αυτές βαπτίζει νόμιμες (αλκοόλ, τσιγάρο, ηρεμιστικά κτλ) ή παράνομες.

- Μια κοινωνία που έχει διαμόρφωθεί με βάση το εμπόρευμα και την κατανάλωση, σ' όλα τα επίπεδα σαν αυτοσκοπό και χωρίς αξία χρήσης.

- Μια κοινωνία χρήσης που συνήθισε να παγιδεύει σε διλήμματα νόμου - παρανομίας.

- Μια κοινωνία που συνήθισε να καταστρέφει συνειδητά και σωματικά σε ανθρώπινες ή υπεράνθρωπες εξουσίες.

- Μια κοινωνία που εξαναγκάζεται και εξασκείται στις μαζικές δολοφονίες (πόλεμοι, στρατοί) κάτω από εθνικά λάβαρα.

- Μια κοινωνία που μιμείται πρώτα την εικόνα της, που δημιουργείται από τους εμπόρους της παραπληροφόρησης και των προτύπων (ΜΜΕ).

- Μια κοινωνία που στρατικοποιείται στα στρατόπεδα εργασίας και υποτάσσεται πολυεπίπεδα (μέσω της ιεραρχίας).

- Μια κοινωνία που φοβάται τη διαφορετικότητα (ρατσισμός με όλες τις μορφές), υιοθετεί την προκατάληψη και το κυνήγι των μαγισσών.

Η λίστα των "επιτευγμάτων" της εξουσίας και του κεφαλαίου είναι αρκετά μεγάλη και προχωρεί και σε επί μέρους αδιόρατες εκφράσεις αυτής της κοινωνίας.

Η χρήση ουσιών λοιπόν σαν ένας ανήμπορος ψευδαισθησιακός αντίποδας του ολοκληρωτισμού της εξουσίας, λειτουργεί σαν μια διαφυγή, απ' τα προσωπικά - κοινωνικά αδιέξοδα, χωρίς όμως στην ουσία να εξεγείρεται και να συμμετέχει στην εκτροπή τους.

Η τοξικομανία σαν ένα προϊόν της ίδιας της εξουσίας και του κεφαλαίου (μιας και οι μεγαλύτεροι έμποροι ναρκωτικών ουσιών είναι τα ίδια τα κράτη) δεν μπορεί παρά να αποτελεί μέσο εξαναγκασμού διαφυγής από την πραγματικότητα αφαιρώντας έτσι υποψήφιους ανταρτοποιούς (της εξουσίας).

Η τοξικομανία διαφοροποιείται μέσα από μια εύθραστη κλωστή, από την απλή χρήση ψυχοτρόπων ουσιών (για προσωπική ευχαρίστηση ή γνώση μέχρι τη μυθοποίηση της χρήσης μέσω της υπερβολικής χρήσης) και αυτό γιατί το κοινωνικό υπόβαθρο παραμένει το ίδιο και οι προϋποθέσεις της προσωπικής επιλογής ή γνώσης της χρήσης κάτω από συνθήκες αδιεξόδων είναι επιρρεπής στην τοξικομανία.

Η τοξικομανία με τη στενή έννοια, είναι λιγότερο διαδεδομένη και επικίνδυνη από τη χρήση εθνικιστικών, καταναλωτικών, θρησκευτικών, φασιστικών εξιστικών ΨΥΧΟ(ΚΑΚΟ)ΤΡΟΠΩΝ ΟΥΣΙΩΝ που επιβάλλει η εξουσία, οι εκάστοτε διαχειριστές και φορείς της. Η σιγή νεκροταφείου που απλώνεται στις κοινωνίες μέσω του εξαναγκασμού της επιβίωσης οδηγεί είτε στην ανωδική υποταγή (μέσω βολέματος) ή της διαφυγής.

Το διλήμμα αυτό όπως και το αρχικό νόμιμες ή παράνομες ουσίες εισπράττει την άρνηση της μίας ή άλλης επιλογής (υποταγή - διαφυγή) και αποκτά την απάντηση του: την καθημερινή βιωματική εξεγερτική παρέμβαση στην εξουσία της νάρκωσης.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΝΑΡΚΩΣΗΣ ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΙΝΩΝΕΤΑΙ, ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ

Αυτόνομο Στέκι Πτολεμαΐδας

Το ποίο πάνω κείμενο μοιράστηκε στη εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Εργατικό Κέντρο Πτολ/δας, από το Αυτόνομο Στέκι Πτολ/δας, την 17/5/96, με θέμα τα "Ναρκωτικά".

Κεντρικός ομιλητής ήταν ο ψυχίατρος και νευρολόγος, Κλεάνθης Γρίβας. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε μετά από περιπέτειες, αφού το αρχικό χώρο που είχε επιλεγεί, κρίθηκε απογορευτικός από την Αστυνομία και τους άλλους παραγόντες της πόλης. Το αιτιολογικό τους ήταν ότι η αίθουσα που κυκλοφόρησε αναφερόταν υβριστικά για την αστυνομία και την κρατική εξουσία.

Κυκλοφόρησαν

Μαρκήσιος Ντε Σάντ: "Πάνω στην άμεση δημοκρατία και την απάτη των "εκπροσωπήσεων". Μετάφραση: Ν. Αλεξίου, Δ. Παστελάκος, Α. Ζαγκούρογλου

Αν και ο Σάντ είναι ευρέως γνωστός λόγω των ερωτικών του μυθιστορημάτων, το σεξουαλικό επιφαινόμενο, που έχει κατά καιρούς ωθήσει τους κάθε λογής ηθικολόγους να εξαπολύσουν μύδρους εναντίον των έργων του, δεν εξαντλεί - παρά την ακρότητα του - το πλούσιο και γόνιμο περιεχόμενο του. Όλο του το έργο - που έχει επηρεάσει βαθύτατα τη λογοτεχνία του 19ου και 20ου αιώνα - το διατρέχει ένας πάθος για την ελευθερία και η ανάγνωση, αν δεν ωθεί στην εξέγερση, είναι ανούσια. Το παρόν βιβλίο αναδεικνύει την "άλλη", την "άγνωστη", την υπονούμενη στα μυθιστορήματα του, όψη του: τον αληθινό Σάντ, το άτομο ως ενεργό υποκείμενο στα κοινωνικά δρώμενα.

Πήτερ Νιούελ - Τζέιμς Πουλ: "Ο Ζαπάτα, ο Μαγκόν και η Μεξικάνικη Επανάσταση". Μετάφραση: Ν. Αλεξίου.

Η Μεξικάνικη Επανάσταση είναι σχεδόν άγνωστη, μολονότι είναι εξίσου σημαντική με τη Ρωσική Επανάσταση. Η εξαιρετική και μοναδική σημασία της βρίσκεται στο ότι εξέσπασε και εκτυλίχθηκε ακολουθώντας ένα πρότυπο διαφορετικό απ' ότι εκείνο της Ευρωπαϊκής Επανάστασης - σοσιαλιστικής ή κομμουνιστικής - και αποτελεί αντανάκλαση των αντιδράσεων του ίδιου του λαού, ενός λαού υπερήφανου και φιλελεύθερου, του οποίου οι αγρότικές παραδόσεις ήταν πρακτικά αναρχοκομμουνιστικές, κάτι που θα καθιστούσε ευκολότερη την οικοδόμηση μιας ελεύθερης σοσιαλιστικής κοινωνίας, αν η Επανάσταση επικρατούσε. Αντιμέτωπο μ' αυτό το λαό ήταν ένα δικτατορικό καθεστώς με δημοκρατικό προσωπείο, όργανο μιας ολιγαρχίας ντόπιων και ξένων κεφαλαιούχων που λεηλατούσε τον εθνικό πλούτο και ιδιοποιείτο τις κοινοτικές γαίες, το οποίο ελεγχόταν από τεχνοκράτες που ανέμιζαν το λάβαρο της "Τάξης και της Προόδου" του "προοδευτικού" φιλόσοφου Αύγουστου Κόντ. Στις σελίδες του βιβλίου αυτού καταγράφεται με τρόπο ζωντανό και γλαφυρό το ιστορικό υπόβαθρο της Επανάστασης και η σταδιακή της εκτύλιξη από τα πρώτα της βήματα, μέσα από την ιστορία των κύριων πρωτεργατών και εμπνευστών της, του Εμιλιάνο Ζαπάτα - και του κινήματος των Αγροτικών (Ζαπατίστας) - και του Ρικάρδο Φλόρες Μαγκόν - και του μικρού αλλά δραστήριου αναρχικού κινήματος. Η εντιμότητα και η συνοχή της πολιτικής σκέψης του δεύτερου όχι μόνο επηρέασαν τον ίδιο τον Ζαπάτα, αλλά και τον έκαναν να υιοθετήσει το σύνθημα του Μαγκόν "Γη και Ελευθερία", που θα γινόταν σύντομα αγωνιστικό σύνθημα όλου του εξεγερμένου μεξικάνικου πληθυσμού.

Στο πρώτο μέρος του βιβλίου, ο Πήτερ Νιούελ εξετάζει τους σκοπούς του Ζαπάτα και τις επιτυχίες αυτού και των συντρόφων του στο Β. Μεξικό μεταξύ 1910 και 1920. Στο δεύτερο μέρος, ο Ντέιβ Πουλ μας προσφέρει την πλέον συγκροτημένη παγκοσμίως ιστορία του Ρικάρδο Φλόρες Μαγκόν και του μεξικάνικου αναρχικού κινήματος, μαζί μ' ένα εκτενές χρονολόγιο του κινήματος. Το βιβλίο συμπληρώνεται από μια ιστορικο-οικονομική ανάλυση του μεξικάνικου αγροτικού ζητήματος, κείμενα του Μαγκόν, και πλούσια εικονογράφηση. Το θέμα του παραμένει επίκαιρο όχι μόνο λόγω του κινήματος των (σύγχρονων) Ζαπατίστας, αλλά και επειδή, με τα λόγια του Μαγκόν: "Όλες οι αρρώστιες που μαστιίζουν την ανθρωπότητα πηγάζουν από το κυρίαρχο σύστημα που εξαναγκάζει την πλειοψηφία των ανθρώπων να μοχθεί και να θυσιάζεται για χάρη μιας μειοψηφίας που μπορεί να ικανοποιεί τις επιθυμίες, ακόμη και τα βίτσια της, μέσα στην άνεση και την φαυλότητα".

Εκδήλωση ενημέρωσης για την πανευρωπαϊκή πορεία στις 14 Ιούνη στο Άμστερνταμ

Σάββατο 7 Ιούνη, στην πλατεία Κουλέ-Καφέ:

7.30 Ενημέρωση για τη σύνοδο κορυφής στο Άμστερνταμ από τον Μπάμπη Πολέμη, μέλος της Επιτροπής για την Πανευρωπαϊκή Πορεία. Ενημέρωση για τη συμμετοχή από Θεσσαλονίκη.

9.00 Βιντεοπροβολή του ντοκυμαντέρ για τον κοινωνικό αποκλεισμό "Άστεγοι στο Παρίσι".

10.00 Ροκ συναυλία με τους Σμέρνα.

Εκδηλώσεις

★ Την Τετάρτη 11 Ιούνη στις 9 το βράδυ θα γίνει βιντεοπροβολή της ταινίας "Ιστορία Έρωτα και Αναρχίας" στο Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Κέντρο "Ναυτίλος" (Πατριάρχου Ιωακείμ 13).

Σχετικά με το Αριστερό Μάαστριχτ

συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Απ' τη σύγχρονη ιστορία της χώρας και όχι μόνο διαπιστώνουμε ότι όταν χρειάστηκε να παρθούν μέτρα που θα μπορούσαν να προκαλέσουν αναταράξεις στην κοινωνία επιστρατεύτηκαν "προοδευτικές" κυβερνήσεις. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η τριετία '90-'93. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη ήρθε αντιμέτωπη με κινήματα που μέχρι εκείνη την εποχή δεν μπορούσε κανείς να φανταστεί τη μαζικότητά τους, τη δυναμική τους ή ακόμη και την επιλογή των πρακτικών τους. Οι λόγοι όμως που οδήγησαν τους καθηγητές-φοιτητές και τους εργάτες της ΕΑΣ να βγουν στο δρόμο και να αντιδράσουν ισχύουν και σήμερα για το σύνολο της κοινωνίας. Γιατί όμως σήμερα δεν βλέπουμε τις ίδιες σκηνές με εκείνες της εποχής; Γιατί δεν βλέπουμε βοτανικούς σε όλη την Ελλάδα, γιατί δεν βλέπουμε πορείες χιλιάδων ατόμων; Οι σοσιαλιστικές κυβερνήσεις με ή χωρίς εισαγωγικά μπορούν να αντιμετωπίσουν με δεξιολογία αυτές τις καταστάσεις.

Ο στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει ξεκάθαρα φανεί και κανείς δεν μπορεί να τον αμφισβητήσει. Τα ευρωπαϊκά κεφάλαια πρέπει να γίνουν όσο το δυνατόν γρηγορότερα ανταγωνιστικά μ' αυτά της Βόρειας Αμερικής και της Ιαπωνίας. Σίγουρα οι όροι για την πλήρη ενοποίηση που θέτει η συνθήκη του Μάαστριχτ είναι μόνο η αρχή. Το κυβερνείο των Βρυξελλών θα συνεχίσει να σφίγγει τη θηλειά γύρω από το λαιμό του ευρωπαίου όσο θα βλέπει ότι η κυριαρχία του προκαλεί ακόμα τρόμο.

Το διλήμμα που μπαίνει την τελευταία βδομάδα σε σχέση με το αριστερό ή δεξιό Μάαστριχτ έχει σκοπό να προκαλέσει ένα συναίσθημα ευφροσύνης. Η απάντηση πρέπει να είναι άμεση. Στο Άμστερνταμ κατά τη διάρκεια της Διακυβερνητικής αποκλεισμένοι από όλη την Ευρώπη θα δείξουν πώς πρόκειται να μετατρέψουν όλη την Ευρώπη στα επόμενα χρόνια.

K.M.
ΚΟΖΑΝΗ

Οι εργαζόμενοι στα βιβλιοπωλεία "Ελευθερουδάκη" προχώρησαν την Τρίτη 3/6/97 σε 3ωρη στάση εργασίας (12-3μμ) απαιτώντας:

1) Αυξήσεις 15% στους μισθούς.
2) Προσλήψεις προσωπικού που θα αναπληρώσουν τις κενές θέσεις εργασίας.

Η στάση εργασίας σημείωσε μεγάλη επιτυχία. Επιτυχής ήταν και η ενημέρωση των πελατών με προκυρήξεις που μοίρασαν οι εργαζόμενοι.

Οι εργαζόμενοι στα βιβλιοπωλεία "Ελευθερουδάκης" θα προχωρήσουν σε νέα 3ωρη στάση εργασίας την Παρασκευή 6/6/97 (12 - 3μμ) αν η εργοδοσία δεν εγκαταλείψει την αδιαλλαξία της.

Ας ξέρουν όλοι οι εργαζόμενοι και το αναγνωστικό κοινό ότι, στα βιβλιοπωλεία "Ελευθερουδάκης" που διανύουν ήδη το δεύτερο αιώνα επιχειρηματικής ζωής, τα εργατικά δικαιώματα και οι εργασιακές ανάγκες βρίσκονται στο περιθώριο.

Ας ξέρουν όλοι οι εργαζόμενοι και το αναγνωστικό κοινό ότι, πίσω από τον "όμορφο και αγγελικά πλασμένο" κόσμο του βιβλίου, υπάρχουν οι βιβλιοπώληλοι με τους πενιχρούς μισθούς, τις ελαστικές σχέσεις εργασίας (ωρομίσθιο, συμβάσεις ορισμένου χρόνου), την εντατικοποίηση, τις απολύσεις.

Σωματείο εργαζομένων στην επιχείρηση Γ.Κ. Ελευθερουδάκης

Διαίρει και βασίλευε...

Το προπερασμένο Σάββατο πραγματοποιήθηκε στη Σχολή Καλών Τεχνών στην οδό Πειραιώς, συναυλία από την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας με σκοπό την ενίσχυση της 2ης διηπειρωτικής συνάντησης στην Ισπανία καθώς και του αγώνα του EZLN. Κατά τη διάρκεια της πραγματοποιήθηκε (όπως και την προηγούμενη μέρα σε πάρτυ στην ΑΣΟΕΕ) αυτό που αποκαλείται "βίαιη εξεγερτική δράση του μητροπολιτικού προλεταριάτου" ή "συνθησισμένες μαλακίες των πιστοικάδων" (διαλέγετε και παίρνετε)

Επειδή η εύκολη λύση είναι να συνταχθείς με μια από τις δύο ακραίες αυτές θέσεις (εκθροισμός ή καταγγελία των επεισοδίων) ας αναζητήσουμε το δύσκολο, το να σταθούμε και να σκεφτούμε κριτικά.

1. Η βίαιη εξεγερτική δράση είναι κάτι το αναπόφευκτο. Η εκμετάλλευση γεννάει τη δυσσέσκεια και τη βία. Το προτιμότερο για το Κράτος είναι αυτή να καταπνίγεται πριν καν εκδηλωθεί. Σ' αυτό βοηθάει η εκτόνωση στους ναούς της ελεγχόμενης διασκέδασης, πίσω από τα κάγκελα των γηπέδων, στα αφειδώς προσφερόμενα drugs, πάνω στους άλλους εκμεταλλευόμενους (γυναίκες, μετανάστες, στον οποιοδήποτε μπορεί κάποιος να ξεσπάσει).

2. Σίγουρα δεν είναι θετικό για την Αστυνομία η πραγματοποίηση βίαιων επεισοδίων. Όμως ό,τι είναι κακό για τον εχθρό μας δεν είναι πάντα καλό και για μας. Ιδιαίτερα όταν αυτός μπορεί

ανώδυνα να το ελέγξει και να το αφομοιώσει, εύκολα μετά μπορεί να το στρέψει εναντίον μας. Κάτι που όμως είναι μη προβλέψιμο πάντα. Μεσα στις κατάλληλες συνθήκες μεμονωμένες ενέργειες μπορούν να λειτουργήσουν σαν πυροκροτητής για κοινωνικές εκρήξεις ακόμα και έμμεσα με τα μηνύματα που περνάνε στη συνείδηση.

3. Έχει σημασία η ποιότητα και η ποσότητα της σύγκρουσης και των συγκρουόμενων. Άλλο πράγμα το αδιέξοδο ξεκάθλωμα λίγων σχιζομητροπολιτικών και άλλο μια μαζική (αυτό χωράει πολλές ερμηνείες) και με προοπτική σύγκρουση που αναδεικνύει τα μηνύματα της εξέγερσης.

4. Εκτός από αγώνας, το αποτέλεσμα του οποίου εξαρτάται από πολλούς παράγοντες και κυρίως από την συνείδηση και το πάθος του υποκειμένου του, τους εξεγερμένους, είναι και ένα παιχνίδι, μια ζωντανή κοινωνική πραγματικότητα. Και σαν τέτοιο αξίζει να το ζεις, ακόμα και σαν εμπειρία, σαν γνώση, σαν απόλαυση.

5. Η σύγκρουση βασίζεται στη θέληση για άρνηση του υπάρχοντος. Αν είναι αυτός ο κύριος στόχος σου πρέπει να είσαι προετοιμασμένος για το κόστος που μπορεί αυτή να επιφέρει (εκτός κι αν είσαι απ' αυτούς που ξέρουν πως να τη σκαπουλάρουν).

Αν την αγνοείς πρόσεχε την αφομοίωση που η κυριαρχία σου στρώνει σαν χαλί. Γιατί το "να επιλέξουμε το χρόνο και το χώρο της σύγκρουσης" εύκολα γίνεται "... δηλαδή ποτέ και πουθενά".

6. Η στροφή ενός τμήματος του "κινήματος" σε πρακτικές δημιουργικής καθημερινής δράσης έρχεται σε άμεση αντίθεση με όσους "επιμένουν εξεγερτικά" που έρχονται να εκτρέψουν ή να προβοκάρουν τέτοιες εκδηλώσεις. Έτσι δημιουργείται μια πραγματική αντίθεση που φτάνει (και υπερβαίνει) μερικές φορές τα όρια της πολεμικής. Κάτι που καταρρακώνει η Εξουσία αφού το "διαίρει και βασίλευε" βρίσκει άμισθους εκτελεστές όσους επιδιώκουν την ύπαρξη "εσωτερικών εχθρών".

7. Η παραπάνω έχθρα και αντιπαλότητα τροφοδοτείται από το φανατισμό και την εμπάθεια (είναι αξιοπερίεργο πόσο πιο επιθετικοί είναι μερικοί απέναντι στους πολιτικούς τους αντιπάλους απ' ό,τι στους μπάτσους ή τα αφεντικά) που τροφοδοτούνται με τη σειρά τους από την μυθοποίηση των επιλογών του καθενός. Γιατί η εξάπλωση του μηνύματος της εξέγερσης των ζαπατίστας φτάνει στα 30 μέτρα από την πόρτα που πίσω της παρέχει την καβάτζα. Και από την άλλη ο πολύς φόβος για αν χαλάσει συναυλία είναι ή υπερ-

βολικός ή αφορά περισσότερο την αίσθηση του κινδύνου της απώλειας των κεκτημένων κινηματικών προνομίων.

8. Και ας μην θίξουμε καλύτερα το χαρακτήρα της συναυλίας. Το ζήτημα της χρήσης των μέσων για το μάζεμα χρημάτων για κινηματικούς σκοπούς διχάζει κατά τρόπο αγεφύρωτο.

9. Εν τέλει η υποτιθέμενη υπαρξιακή δύο αντιμαχόμενων στρατοπέδων έρχεται να διαψευστεί από την πραγματικότητα. Οι άνθρωποι δεν είναι όλοι πρόβατα, εκτελεστικά όργανα ή εντολοδόχοι. Είναι πολλοί περισσότεροι αυτοί που χωρίς να εκβιάζουν τη σύγκρουση δεν την φοβούνται, που είναι έτοιμοι να συμπράξουν σε οτιδήποτε ουσιαστικό, που είναι έτοιμοι να αντιμετωπίσουν και να υπερασπιστούν το οποιοδήποτε απρόβλεπτο, και που εν τέλει δεν δέχονται τον ετεροκαθορισμό των επιλογών τους είτε από αυτόκλητες αγωνιστικές πρωτοπορίες είτε από τους μάντζερ και τους παραγοντίσκους.

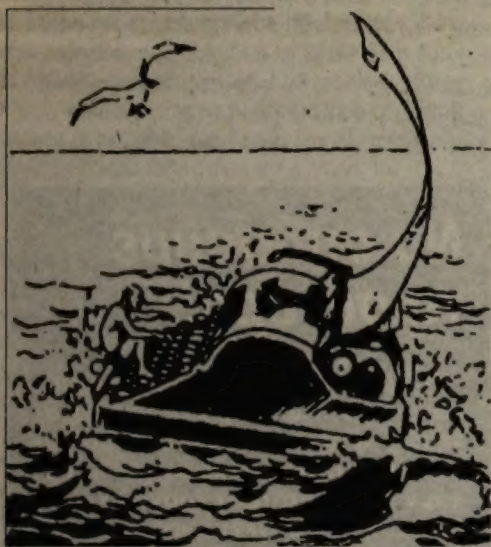
10. Οι διαφορετικές πρακτικές δεν συνιστούν κατ' ανάγκη και μονοδιάστατες επιλογές. Το ερώτημα δεν είναι σύγκρουση ή όχι. Το επαναστατικό και ελευθεριακό κίνημα συντίθεται από πολύμορφες πρακτικές και τακτικές αγώνα. Για όσους ενδιαφέρονται να

αλλάξουν τον κόσμο και όχι απλά να αυτοεπιβεβαιώνουν κάθε φορά τον οποιοδήποτε ρόλο τους στην μικροπολιτική σκακιέρα ο δρόμος δεν είναι πάντα ευθύς και χωρίς συγκρούσεις. Ο καθένας κρίνεται και έχει το δικαίωμα να κρίνει με βάση την πρακτική του. Που δεν καθορίζεται από μια στιγμή αλλά από μια συνολική πορεία και προοπτική που χαράζουν το δρόμο προς την ελευθερία.

11. Πρέπει να αντιλαμβανόμαστε τα γεγονότα στην πραγματική τους διάσταση και όχι αυτή που οι ψευδαισθήσεις μας δημιουργούν. Ο κοινωνικός πόλεμος δεν μαινεται στις φολκλορικές καθιερωμένες κοινότοπες μικροσυγκρούσεις, η ιστορία δεν εξαντλείται σε ένα (εξαιρετικά) περιορισμένο τόπο και χρόνο, η ανατροπή και η δημιουργία του καινούριου που ανατέλλει δεν είναι προνόμιο των μυημένων και των εργολάβων του εναλλακτισμού.

12. Οι ζαπατίστας αποτελούν τμήμα -και θέλουν να προωθήσουν- του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος. Η πρακτική τους και τα αποτελέσματα -με δεδομένες τις εξαιρετικά αντίξοες αντικειμενικές συνθήκες- που έχουν πετύχει αποτελούν το καλύτερο μάθημα για όσους θέλουν να συνεχίσουν το δρόμο προς την ελευθερία αποφεύγοντας τη Σκύλλα της αυτοκαταστροφής και τη Χάρυδδ της αφομοίωσης. Έχουν τα όπλα και ξέρουν πότε να τα χρησιμοποιήσουν. Και το ζητούμενο παραμένει η μαζική και ποιοτική επαναστατική καθημερινή δράση.

Μ.Τ.
ΑΘΗΝΑ

Λάβαμε και δημοσιεύουμε το παρακάτω ανυπόγραφο κείμενο:

Προφανώς πρόκειται για κάποιο κακόγουστο αστείο τόσο αυτών που έγραψαν το γράμμα, όσο και των υπευθύνων που το δημοσίευσαν. Μιλώ για το γράμμα

των δύο συλληφθέντων της συναυλίας για τους Ζαπατίστας. Άγνοια, ηλιθιότητα, αφέλεια, είναι αυτά που χαρακτηρίζουν το κείμενο. "Κάποιοι θέλοντας να επιβάλλουν τη δική τους πρακτική, δεν μπορεί παρά να λειτουργούν ως καπέλωμα". Τι μας λέτε; Σοβαρά; Επέβαλαν και καπέλωσαν οι αναρχικοί ή οι αριστεριστές της πρωτοβουλίας αλληλεγγύης καπέλωσαν τη συναυλία, δίνοντάς της αριστεριστικά χαρακτηριστικά, μετατρέποντάς την σε πα-

τάκι του τύπου "να φάμε, να πιούμε και να χορέψουμε;" απογυμνώντάς την από κάθε ανατρεπτικό περιεχόμενο; "Επέβαλαν" την πρακτική τους οι αναρχικοί που συγκρούστηκαν και όχι οι αριστεριστές οι οποίοι επέβαλλαν την "πρακτική" της εμπορευματοποίησης με τα εισιτήρια που επέβαλαν να πληρώσουμε; Βέβαια, κάποιοι μπηγαν τσάμπα αλλά για να γίνει αυτό έπρεπε να γλείψεις τους κώλους των αριστεριστών.

Και τώρα συνειδητοποιήσαν οι συλληφθέντες ότι "η δυνατότητα ενός πολίτη να συμμετέχει σε ζωτανές δραστηριότητες, όπως αυτή η συναυλία, καταργείται τόσο εύκολα από τα όργανα που το κράτος έχει ορίσει ως "φύλακες της τάξης" και ότι ο πολίτης μένει απροστάτευτος απέναντι στις μεθοδεύσεις τους". Πάλι καλά!

Ωστόσο, να τονίσω στους γράφοντες, ότι το κράτος λίγο-πολύ χέστηκε για τέτοιου είδους συναυλίες (απλά θεάματα στην συγκεκριμένη περίπτωση) και αυτό που το ενοχλεί είναι το ότι πολλές φορές κάποιος δίνουν το πραγματικό

στίγμα σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις, δηλαδή το στίγμα της ανατρεπτικής δράσης και της σύγκρουσης με το κράτος.

Όσο για κάποια μέλη της εφημερίδας τι μπορεί να πει κανείς όταν συντάσσονται με τις απόψεις και τις πρακτικές των αριστεριστών, όταν διαμαρτύρονται γιατί κάποιοι αναρχικοί τους χαλάγαν τη γιορτούλα, όταν προωθούν την ιδέα της μη σύγκρουσης με το κράτος. Ο ΑΡΙΣΤΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΝΕΙ ΚΑΚΟ ΣΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ.

Υ.Γ.1: Ανάμεσα στα άλλα οι διοργανωτές της συναυλίας εφάρμοσαν και τις κνίτικες μεθόδους της "περιφρούρησης" της συναυλίας, και της προβοκατορολογίας. Χτύπησαν και αναρχικούς που έκαναν επεισόδια. Πάντως αργά ή γρήγορα με τη στάση που κρατά η εφημερίδα απέναντι σε άτομα, ιδέες και πρακτικές, ο "ακήρυχτος" πόλεμος που έχει ξεσπάσει μέσα στο χώρο θα γίνει κηρυγμένος και θα οδηγήσει σε κάποια διάσπαση (ή μάλλον αποχώρηση αυτών που προσωπικά χαρακτηρίζω "αναρχο-αριστεριστές"). Ας είναι. Καλύτερα έτσι.

Υ.Γ.2: Ελπίζω η αξιοπρέπειά σας να σας οδηγήσει στην απόφαση να δημοσιεύσετε το γράμμα για να ακουστεί και κάποια άλλη άποψη των γεγονότων (γενικά). Πάντως αν δεν δημοσιεύσετε το γράμμα θα καταλάβω τους λόγους.

Υ.Γ.3: Ίσως κάποιοι κρίνουν σκληρή την κριτική που γίνεται στην εφημερίδα για την σκληρή κριτική δεν ευθύνονται πάντα αυτοί που την ασκούν αλλά και αυτοί που τη δέχονται. Εξάλλου δεν κρύβει καμία σκοπιμότητα παρά μόνο αυτή της (έστω υποκειμενικής, αν την κρίνει κάποιος) αλήθειας.

Κάλεσμα για διεθνές αντι-πυρηνικό κάμπινγκ στην Ρωσία

Η ριζοσπαστική οικολογική ομάδα "Rainbow Keepers" διοργανώνει από τις 15 Ιουνίου, διεθνές κάμπινγκ διαμαρτυρίας στην Ρωσία.

Η διαμαρτυρία είναι ενάντια στην προγραμματισμένη λειτουργία του πυρηνικού εργοστασίου Rosotower που είναι μόλις 13 χλμ, έξω από την πόλη Wolgodonsk (200.000 κάτοικοι).

Χωρίς να τηρούνται οι προϋποθέσεις, και με την υποστήριξη του δυτικού κεφαλαίου (αναμειγνύμενες είναι οι εταιρείες Siemens και Electricite de France), το ρώσικο Υπουργείο Πυρηνικής Ενέργειας θέλει να βάλει το 1998 το συγκεκριμένο εργοστάσιο σε λειτουργία.

Το καλοκαίρι του 1996, είχε επαναληφθεί από την ίδια ομάδα, κάμπινγκ και είχαν μπλοκαριστεί οι γραμμές του τρένου που μεταφέρει υλικά στο εργοστάσιο. Υπήρχε τότε η διαβεβαίωση του κυβερνήτη του Rosotow ότι το εργοστάσιο δεν θα μπει σε λειτουργία. Τελικά όμως το κέρδος έκανε την ομοσπονδιακή κυβέρνηση να είναι έτοιμη να διαπράξει το έγκλημα εναντίων ανθρώπων και φύσης, με το να δώσει το Ο.Κ. για την λειτουργία.

"... Γι αυτό θέλουμε να ξεκινήσουμε μέσα Ιουλίου με μεγάλη καμπάνια ενάντια στο πυρηνικό εργοστάσιο, με κάμπινγκ μπροστά από το εργοστάσιο, με μπλοκάρισμα της μεταφοράς υλικού αλλά και πληροφόρηση του κόσμου, διαμαρτυρίες μέσα στην πόλη, ένα φεστιβάλ Ροκ μουσικής και άλλες εκδηλώσεις.

Ανάμεσα στις ανοιχτές ριζοσπαστικές εκδηλώσεις θα πραγματοποιηθούν συζητήσεις με θέματα: αναρχισμός, αντι-φασισμός, σεξισμός, οικολογία, γενετική, κλπ.

Το Wolgodonsk βρίσκεται στην νότια Ρωσία, περίπου 1000χλμ από την Μόσχα. Τα εισιτήρια πρέπει να τα πληρώσετε μόνοι σας, όσο για το φαγητό το κανονίζουμε εμείς (αν θέλετε να τρώτε χορτοφαγικά πρέπει να το δηλώσετε από πριν).

Οι συμμετέχοντες στο κάμπινγκ θα μένουν σε σκηνές, τις οποίες πρέπει να φέρετε μαζί σας. Μπορούμε επίσης να σας στείλουμε πρόσκληση σε περίπτωση που χρειάζεστε βίζα.

Για κόστος εισιτηρίων μέσα στην Ρωσία και άλλες πληροφορίες μπορείτε να τις μάθετε από την διεύθυνση:

- Vlad Tupikin, Sumskaya ul. 8-2-112, Moscow 113208, Rusland
- PO Box 14, Nishny Nowgorod 603082, Rusland
- email: rk@glas.arc.org - tel: 007-8313-54-38-96
- Wolgodonsk -Camp, c/o Farbung, Yorckstr. 59, 10965 Berlin Germany

Rainbow Keepers

Αλφα
ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 97

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μ.μ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
E-mail: alfanarc@compulink.gr
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

Ενημέρωση από το πρόγραμμα @ του νότου

Λίγο μετά τη ζαπατιστική εξέγερση του Γενάρη του 1994, διάφοροι ελευθεριακοί σύντροφοι από όλο τον κόσμο εκφράσαν την επιθυμία να βοηθήσουν άμεσα τον αγώνα των εξεγερμένων κοινοτήτων, χωρίς να χρειάζεται να καταφεύγουν σε δομές όπως οι Μη-Κυβερνητικές Οργανώσεις ή η εκκλησία, που τότε ήταν ο μόνος τρόπος για να φτάσει η βοήθεια στις εξεγερμένες περιοχές. Κάποια μέλη της Αναρχικής Ομοσπονδίας **Amor y Rabia** μαζί με αυτούς τους συντρόφους επεξεργαστήκαμε μια πρόταση για **Ελευθεριακούς Καταυλισμούς**, ώστε να συμμετάσχουμε με αυτό τον τρόπο στην διαδικασία αυτοδιαχείρισης που αναπτύσσεται στις κοινότητες. Έτσι προέκυψε το **Πρόγραμμα @ του Μεξικάνικου Νότου** (...).

Αυτό το πρόγραμμα εφαρμόζεται σε περιοχή ινδιάνων Tojolabal. Οι Tojolabal είναι σχεδόν όλοι αγρότες. Από τα βάθη της γης τους αγωνίζονται για να μην εκμεταλλεύονται τη δύναμή τους τα αφεντικά και οι πολιτικοί εκφραστές τους. Σήμερα οι Tojolabal εφαρμόζουν την αυτοκυβέρνηση στη γη τους, αλλά παρόλο που έχουν κερδίσει την ελευθερία τους, ζουν με φοβερές ελλείψεις περικυκλωμένοι μέσα στη ζούγκλα. Στις κοινότητές τους δεν υπάρχουν, σχολεία, περίθαλψη, μέσα μεταφοράς.

Όπως και στην πλειονότητα των ινδιάνικων λαών που συμμετέχουν στον αγώνα των ζαπατίστας, βασική θέση στη σκέψη των Tojolabal έχει η αξία της κοινότητας. Για τους Tojolabal το να ζεις κοινοτικά σημαίνει να ζεις ευτυχισμένος. Η αξία της κοινότητας μεταφράζεται σε πράξεις κι αυτό απαιτεί και θυσίες. Όλες οι δουλειές είναι συλλογικές και γίνονται με αλληλοβοήθεια. Δεν υπάρχει κλειδαριά στην πόρτα κανενός σπιτιού. Όλα τα μέλη της κοινότητας, άσχετα από ηλικία, έχουν συνειδηση της αξίας του κοινοτικού τρόπου ζωής. Είναι η κοινωνική δύναμη που τους επιτρέπει να υπερασπίζονται τον εαυτό τους ενάντια στην καταπίεση και να πολεμούν εναντίον της.

Η κοινότητα συγκροτεί μια κοινωνική οργάνωση ριζικά αντίθετη με την καπιταλιστική κοινωνία. Αυτή ακριβώς είναι η συνεισφορά των Tojolabal και των άλλων αγωνιζόμενων ινδιάνικων λαών για το φτιάξιμο μιας νέας κοινωνίας. Αυτή τη νέα κοινωνία την αποκαλούν "**Ja Jlekilatik**", κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση.

Σε ό,τι αφορά την εξέλιξη του Προγράμματος @ του Νότου, μπορούμε να πούμε πως αυτό περνά στη δεύτερη φάση του. Από την τελευταία φορά που σας είχαμε ενημε-

ρώσει για την κατάσταση εδώ, έχουμε ολοκληρώσει την κατασκευή των δύο κύριων κοινοτικών κέντρων: του Κέντρου Υγείας και του Σπιτιού της Γυναίκας. Αυτό, σε συνδυασμό με την εμπειρία που αποκτήθηκε από το χρονικό διάστημα στο οποίο λειτουργεί το "Αντιεξουσιαστικό Σχολείο 1η Μάη" και την καλύτερη κατανόηση της ζωής στις κοινότητες (και τη διόρθωση κάποιων λαθών μας), δικαιολογεί την περιγραφή της εδώ κατάστασης ως έναρξη της δεύτερης φάσης.

Απευθυνόμαστε στην τοπική και διεθνή αλληλεγγύη, ιδιαίτερα στις ελευθεριακές ομάδες, κολεκτίβες και άτομα, και τους ζητάμε να στηρίξουν αυτή την προσπάθεια άμεσης αλληλεγγύης στο κίνημα των ζαπατίστας. Πιστεύουμε πως το Πρόγραμμα @ του Νότου μπορεί να βοηθήσει στη διαμόρφωση μιας συγκεκριμένης πρότασης στα πλαίσια ενός ευρύτερου κινήματος απελευθέρωσης. Αναγνωρίζει τόσο τα 13 θεμελιώδη αιτήματα των ζαπατίστας όσο και την αναγκαιότητα να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας. Το ελευθεριακό κίνημα πρέπει να υιοθετήσει τέτοιες προτάσεις ως στατικά στοιχεία της "επανάστασης χαμηλής έντασης" που διεξάγεται ενάντια στην κυριαρχία.

Θεωρώντας την εξέγερση των ζαπατίστας ως ένα ακόμα αγώνα μέσα στο αρχιπέλαγος των ιδεών και των τρόπων αντίστασης στο Κράτος και στο Κεφάλαιο, κάνουμε αυτή την έκκληση για ενεργητική και δυναμική συμμετοχή σε έναν αγώνα που έχει προσελκύσει ένα ευρύ δυναμικό με δυνατότητες για εξέλιξη στην ελευθεριακή κατεύθυνση, ένα δυναμικό που πρέπει να μεταμορφωθεί σε ένα κίνημα περισσότερο ενωμένο, με πιο συγκεκριμένες μορφές αντίστασης και αλληλοβοήθειας, για μια α-

ξιοπρεπή και ελεύθερη ζωή.

Ακολουθεί μια πολύ γενική ενημέρωση για τις εξελίξεις των δραστηριοτήτων του κατανάλισμού "**Μάρτυρες του Σικάγο**".

(Οι σύντροφοι/σες από το Μεξικό έχουν αποστείλει πολυσέλιδη λεπτομερή αναφορά, η οποία θα μεταφραστεί αυτούσια και θα είναι στη διάθεση όποιου/ας ενδιαφέρεται).

• Το **Κέντρο Υγείας** λειτουργεί με τη συνεργασία τοπικών πρωτοβουλιών για αντιμετώπιση προβλημάτων υγείας, οι οποίες προϋπήρχαν. Έχει δημιουργηθεί από κοινού ένα φαρμακείο, ενώ ο χώρος χρησιμοποιείται για την εφαρμογή των προγραμμάτων για βελονισμό και διατροφή που είχαν ξεκινήσει από την τοπική πρωτοβουλία πριν από ένα χρόνο. Επιπλέον, δίνονται πρώτες βοήθειες και συμβουλές. Υπάρχει ένα πρόγραμμα για αξιοποίηση των γνώσεων των κατοίκων της κοινότητας πάνω στη βοτανοθεραπεία και επίσης σχεδιάζεται η δημιουργία μιας κοοπερατίβας.

• Το **Σπίτι της Γυναίκας** λειτουργεί ως χώρος συνάντησης των γυναικών της κοινό-

Ειδήσεις από το Μεξικό

Στα ορεινά της Chiapas συνεχίζεται αμείωτος ο βρώμικος πόλεμος. Την περασμένη βδομάδα δολοφονήθηκαν 6 ινδιάνοι στις κοινότητες Chamula και Mitontic και Chenaló. Στην κοινότητα Pantelhó πυρπολήθηκαν τα σπίτια 15 οικογενειών υποστηρικτών του EZLN. Παρόλα αυτά, 340 ινδιάνοι που αυτοπροσδιορίζονται ως ζαπατίστας και είχαν εκδιωχθεί από τα σπίτια τους πριν μερικούς μήνες, επιστρέψαν με την εντυπωσιακή συνοδεία μιας πορείας 4.000 ινδιάνων. Διακόσια άτομα βρίσκονται συνεχώς, 24 ώρες το 24ωρο στην κεντρική πλατεία του San Cristobal, ενώ στις φυλακές της πόλης ινδιάνοι κρατούμενοι πραγματοποιούν απεργία πείνας. Και ενώ η κυβέρνηση δεν κάνει καμία κίνηση σχετικά με την εφαρμογή των συμφωνιών για την ινδιάνικη κουλτούρα και δικαιώματα, τις τελευταίες μέρες σε δεκάδες σημεία της Chiapas δήμοι και κοινότητες αυτοανακηρύχθηκαν ζαπατιστικές και έθεσαν σε εφαρμογή την αυτοκυβέρνηση. Είκοσι χιλιόμετρα από το κύριο στρατόπεδο του μεξικάνικου στρατού στη Chiapas, οι ινδιάνοι του San Pedro ανακήρυξαν την περιοχή τους "εξεγερμένο δήμο", σε μια τελετή όπου παραβρέθηκαν μασκοφόροι μαχητές του EZLN, όπως ο Comandante Tacho, ο mayor Moises και η capitana Maribel. Μιλώντας στο όνομα του EZLN ο mayor Moises είπε πως "θα εφαρμόσουμε στην πράξη τους τρόπους διακυβέρνησης που ανήκουν στην κουλτούρα των ινδιάνικων λαών. Αυτό ονειρευόμαστε και έτσι θέλουμε να κυβερνούνται οι λαοί του Μεξικό σε ολόκληρη τη χώρα".

Στο μεταξύ, προχωρούν οι διαδικασίες για τη συγκρότηση από τη βάση του Ζαπατιστικού Μετώπου. Σύμφωνα με την επιτροπή πολιτών του Zacatecos "θα πρέπει να βασίζεται στις αρχές: δεν στοχεύει στην εξουσία, όποιος διοικεί διοικεί υπακούοντας, θα είναι συμμετοχικό, ανεκτικό, χωρίς ηγέτες, θα αναζητεί την αμοιβαία βοήθεια, θα δουλεύει στη βάση και θα αγωνίζεται για την αυτοδιαχείριση".

Να σπάσουμε τα σύνορα!

Η Οργανωτική Επιτροπή της Καταλωνίας για τη 2η Διηπειρωτική Συνάντηση προτείνει σε όσα άτομα και συλλογικότητες συμφωνούν και έχουν τη δυνατότητα χρόνου και τη διάθεση, μια συγκέντρωση στα σύνορα Γαλλίας/Ισπανίας, πριν από τη Διηπειρωτική.

Στόχος είναι να τιμηθούν όσοι υποχρεώθηκαν να διασχίσουν αυτά τα σύνορα το 1939, όταν επικράτησε ο Φράνκο, ενώ παράλληλα, σε συνεργασία με το δίκτυο ομάδων για τους μετανάστες "χωρίς χαρτιά" στη Γαλλία, θα επιδιωχθεί μια μαζική διέλευση "παράνομων μεταναστών" από τη Γαλλία προς την Ισπανία, σε μια κίνηση ενάντια στην Ευρώπη-φρούριο και τη Συνθήκη Σένγκεν. Στη συνέχεια, όλος ο κόσμος θα πάει με καραβάνι στη Μαδρίτη, για την έναρξη της Διηπειρωτικής. Προφανώς, πρόκειται για μια ενέργεια η οποία απαιτεί μεγάλη συμμετοχή για να πετύχει.

Όσοι ενδιαφέρονται μπορούν να επικοινωνήσουν είτε με τις επιτροπές αλληλεγγύης στην Ελλάδα, είτε απευθείας με τους συντρόφους και τις συντρόφισσες στη Βαρκελώνη:

Col.lectiu de Solidaridad amb la Rebel.lio Zapatista
τηλ: 00343/4422101 και 3290643
fax: 00343/3290858
e-mail: ellokal@pangea.org
http://www.pangea.org/encuentro/

“Δεν ζητάμε άδεια από κανέναν για να είμαστε ελεύθεροι”

Τον Απρίλη του 1997 έγινε η θεμελίωση του γυμνασίου της εξεγερμένης κοινότητας Oventik. Μπροστά σε εκατοντάδες χωρικούς και κάποιους διεθνείς εθελοντές, ο Comandante David, ως εκπρόσωπος του ζαπατιστικού στρατού, έκανε μια πρώτη ενημέρωση:

"Πάνω από 200 άτομα έχουν ζητήσει να παρακολουθήσουν μαθήματα στο γυμνάσιο του Oventik, και μέχρι στιγμής έχουμε επικοινωνήσει μόνο με τις μισές από τις κοινότητες της ορεινής Chiapas. Δεν ζητάμε άδεια από κανέναν για να είμαστε ελεύθεροι. Αυτό το σχολείο θα δώσει πολλές δυνατότητες στους ανθρώπους μας. Αποφασίστηκε πως τον πρώτο χρόνο το σχολείο θα έχει 7 αίθουσες και κάποια εργαστήρια. Ήδη φτιάχνουμε

τις δύο πρώτες αίθουσες. Αυτό το καλοκαίρι, που θα έχουν μαζευτεί περισσότερα χρήματα και θα έχουμε τη χαρά να υποδεχτούμε τις διεθνείς εθελοντικές ομάδες εργασίας, θα καταφέρουμε να ολοκληρώσουμε την πρώτη φάση του σχολείου. Οι μαθητές θα χρειαστούν κι ένα μέρος για να μένουν, οπότε θα πρέπει να χτίσουμε και άλλες αίθουσες. Οι μαθητές θα μαγειρεύουν και θα δουλεύουν όλοι μαζί, όπως γίνεται στις κοινότητές μας. Εκτός από λογοτεχνία και μαθηματικά, θα διδάσκονται ξυλουργική, γεωργικές τεχνικές, να ράβουν, να φτιάχνουν παπούτσια... Και θα χρειαστεί να εκπαιδεύσουμε κι άλλους δασκάλους. Όλα για όλους! Τίποτα για μας!".

Τις ίδιες μέρες, σε ένα άλλο ση-

μείο της εξεγερμένης Chiapas, στην κοινότητα Realidad, ο Comandante Tacho παρουσίασε ένα μεγάλο κίτρινο σχολικό λεωφορείο που στάλθηκε στην Chiapas από βορειοαμερικανικές επιτροπές αλληλεγγύης για να μεταφέρει παιδιά από όσες κοινότητες είναι συνδεδεμένες με χωματόδρομο με τη Realidad στο δημοτικό σχολείο που φτιάχτηκε εκεί:

"Το πρώτο βήμα της εξέγερσής μας ήταν στην υγεία. Δουλέψαμε σκληρά και καταφέραμε κάποια πράγματα. Τώρα, είμαστε έτοιμοι να προωθήσουμε τη μόρφωση, το δεύτερο από τα αιτήματά μας. Στο Oventik θα φτιάξουμε ένα γυμνάσιο. Κάποια μέρα μπορεί κι ένα πανεπιστήμιο. Εδώ, στη Realidad, υπάρχει ήδη ένα δημοτικό. Οι περισσότεροι από μας δεν είχαμε τη δυνατότητα να πάμε στο σχολείο. Τώρα όμως, εδώ, υπάρχει ένα δημοτικό. Και υπάρχουν τμήματα μαθήματα για εκπαίδευση εθελοντών

που ύστερα θα πηγαίνουν σε όλες τις κοινότητες για να διδάσκουν σε όλους τους ανθρώπους να γράφουν και να διαβάζουν".

Η πρώτη περίοδος διεθνούς εθελοντικής εργασίας για το γυμνάσιο του Oventik είναι από τις 20 Ιουλίου ως την 1η Αυγούστου 1997. Η δεύτερη, από τις 3 ως τις 14 Αυγούστου. Η συμμετοχή κοστίζει 250\$ και περιλαμβάνει μετακίνηση, στέγαση και διατροφή στη Chiapas καθώς και οικονομική συνεισφορά για το χτίσιμο του σχολείου. Δηλώσεις συμμετοχής μέχρι τις 16 Ιούνη.

Για περισσότερες πληροφορίες:
"A Project of San Diegans for Peace in Mexico",
3909 Centre Street San Diego,
CA 92103 USA
Τηλ: (619) 2322841
Fax: (619) 2320500
mexicopeace@igc.apc.org
http://www.igc.org/mexico/peace/

Μεθοδολογία και θεματολογία της 2ης Διηπειρωτικής

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί περίληψη της προσπάθειας που κατέβαλε η διεθνής επιτροπή (με έδρα τη Μαδρίτη) για τη θεματολογία της 2ης Διηπειρωτικής ώστε να συνθέσει τις προτάσεις που της στάλθηκαν. Όπως τονίζει και η ίδια η επιτροπή:

"Το ακόλουθο κείμενο περιέχει απλά μη-δεσμευτικές κατευθυντήριες γραμμές που σκοπό έχουν να μας βοηθήσουν στην οργανωτική δουλειά. Είμαστε πάντα πρόθυμοι για παρατηρήσεις και σχόλια που θα μπορούσαν να βελτιώσουν τη δουλειά που έχει γίνει".

Η μεθοδολογία

Θέλουμε τα αποτελέσματα της 1ης Διηπειρωτικής να παρουσιαστούν σε κάθε σημείο της 2ης Συνάντησης, όχι για να επαναληφθούν τα συμπεράσματα που βγήκαν πριν από ένα χρόνο, αλλά για να μας βοηθήσουν να κατανοήσουμε τους αγώνες και τις αντιστάσεις που θα συμμετάσχουν σε αυτή τη Συνάντηση.

Τα συμπεράσματα του θέματος της 1ης Διηπειρωτικής με τίτλο "Τι πολιτική έχουμε και τι πολιτική χρειαζόμαστε;" μπορούν να βοηθήσουν στο να απαντηθούν ερωτήσεις όπως: "Αυτός ο αγώνας σε ποιά πολιτική του συστήματος εναντιώνεται και ποιά νέα πολιτική δημιουργεί;"

Τα συμπεράσματα του θέματος "Οικονομία, ιστορίες τρόμου" μπορούν να βοηθήσουν στο να απαντηθούν ερωτήσεις όπως: "Αυτός ο αγώνας πώς συνεισφέρει στο να καταπολεμηθεί η κυρίαρχη λογική της υποταγής όλων των ανθρωπινων σχέσεων στο εμπόριο;"

Τα συμπεράσματα του θέματος με τίτλο "Κουλτούρα, από τις εικόνες στο κυβερνοδιάστημα;" μπορούν να βοηθήσουν στο να απαντηθούν ερωτήσεις όπως: "Αυτός ο αγώνας πώς συνει-

σφέρει στο να αλλάξουν οι κυρίαρχες αξίες και να διαλυθεί η διανοητική απάτη της μονοδιάστατης σκέψης, δημιουργώντας νέες εμπειρίες ελεύθερης σκέψης;"

Τα συμπεράσματα του θέματος για τα Κοινωνικά Κινήματα μπορούν να βοηθήσουν στο να αναλυθούν οι διάφοροι αγώνες ώστε να διδαχθούμε νέους τρόπους άσκησης της πολιτικής, οργάνωσης των αγώνων, δημιουργίας διαφορετικών κοινωνικών δομών.

Η συζήτηση "Για έναν κόσμο όπου χωρούν πολλοί κόσμοι" βοηθά να διευρυνθεί η ικανότητά μας για κατανόηση του κόσμου μέσα από την προσπάθεια για σύνδεση αγώνων διαφορετικών που την ίδια στιγμή είναι παρόμοιοι στις αξίες και τις ουτοπίες που υπερασπίζονται.

Επίσης περιλαμβάνεται ως βασική παράμετρος σε όλα τα υπόλοιπα θέματα το ζήτημα του φύλου ή ο αγώνας ενάντια σε κάθε έκφραση της πατριαρχικής κοινωνίας, όπου θέτονται ερωτήματα όπως: "Αυτός ο αγώνας, πώς μεταμορφώνει στο εσωτερικό ή στο περιβάλλον του τις υπάρχουσες σχέσεις των φύλων;"

Γενικά θέματα και υποθέματα στη 2η Διηπειρωτική

1. Η νεοφιλελεύθερη οικονομία ενάντια στην ανθρωπότητα, οι ζωές μας πέρα από την οικονομία

Περιλαμβάνονται οι αγώνες ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό όπως αυτός εκφράζεται στον κόσμο της εργασίας, στην ίδια την αντίληψη περί εργασίας, στη διαμόρφωση των συνθηκών της ζωής. Επίσης, όλα τα κινήματα και οι αγώνες για διαφορετικά οικονομικά συστήματα. Θέλουμε να προχωρήσουμε στην οικοδόμηση μιας ανθρωπότητας όπου το ανθρώπινο θα είναι σημαντικότερο από την οικονομία. Αυτό το θέμα μπορεί να μοιραστεί στα ακόλουθα υποθέματα τα οποία με τη σειρά τους θα μοιραστούν σε πιο ειδικά ζητήματα.

- α) Εργασία και μέσα παραγωγής
- β) Δημιουργία των όρων για μια αξιοπρεπή ζωή
- γ) Διαφορετικά οικονομικά συστήματα
- δ) Τρόποι ζωής πέρα από την οικονομία της αγοράς
- ε) κλπ....

2. Οι κόσμοι μας και ο κόσμος τους
Πιστεύουμε πως αυτός είναι ο χώρος για τη συνάντηση των αγώνων και των εμπειριών ενάντια στις όχι απλά οικονομικές συνέπειες του νεοφιλελευθερισμού. Η αντίθεσή μας περιλαμβάνει την υπεράσπιση και την ενίσχυση των αξιών της αλληλεγγύης, της συνεργασίας και των αδερφικών σχέσεων ανάμεσα στους λαούς και τους αγώνες του πλανήτη.

Υποθέματα:

- α) Παγκοσμιοποίηση και νέες ανισότητες
- β) Λαοί και ταυτότητες. Παλιά και νέα προβλήματα
- γ) Μετανάστευση-σύνορα-πρόσφυγες
- δ) κλπ....

3. Αγώνες για την κουλτούρα, την εκπαίδευση και το δικαίωμα στην πληροφόρηση

Αγώνες ενάντια στην "παγκοσμιοποιημένη κουλτούρα", ενάντια στην εκπαίδευση ως μέσο πειθάρχησης και αλλοτρίωσης, ενάντια στο μονοπώλιο και τον έλεγχο της πληροφορίας.

Υποθέματα:

- α) Κουλτούρα: καθένας από τους κόσμους μας, μια αναντικατάστατη συνεισφορά στη συνολική κουλτούρα
- β) Εκπαίδευση: ένας δρόμος για τη δημιουργική ελευθερία
- γ) Η πληροφορία ή πώς να μετατρέπεις ένα ψέμα σε αλήθεια
- δ) κλπ....

4. Η γυναίκα και οι αγώνες της ενάντια στην πατριαρχία

Ξεχωριστό θέμα και παράλληλα ένα θέμα που θα υπάρχει ως βασική παράμετρος σε όλα τα υπόλοιπα, είτε σε μικτές ομάδες είτε σε ομάδες μόνο γυναικών, ανάλογα με τις επιθυμίες των συμμετεχόντων.

5. Αγώνες για τη γη και την οικολογία

- α) Το αγροτικό ζήτημα. Η εξαφάνιση των αγροτών
- β) Οι σχέσεις με τη γη
- γ) Νέες τεχνολογίες: η φύση ως προγραμματιζόμενη μηχανή
- δ) Η οικολογία ως εμπόρευμα
- ε) κλπ....

6. Ενάντια σε κάθε μορφή αποκλεισμού και περιθωριοποίησης

Ενάντια σε κάθε μορφή αποκλεισμού στις κοινωνίες μας, αποκλεισμοί που συνήθως αναπαράγονται με διάφορους τρόπους στο εσωτερικό των συλλογικοτήτων και των κινημάτων που

αγωνίζονται. Αυτό το θέμα μπορεί να υπάρχει και ως παράμετρος σε όλα τα υπόλοιπα, μιας και στην πράξη εμφανίζεται πάντοτε στη διαδικασία της δημιουργίας νέων χώρων ελευθερίας.

- α) Κυριαρχία πάνω στους νεώτερους
- β) Περιθωριοποίηση των ηλικιωμένων
- γ) Φυλακισμένοι και ιδεολογία της ενοχής
- δ) Κοινωνικοί και πολιτικοί κρατούμενοι
- ε) Αποκλεισμός της σεξουαλικής πολυμορφίας
- στ) Εξοστιαστές και εξοστιαζόμενοι
- ζ) Απελευθέρωση των ζώων
- η) κλπ....

Η δημιουργία του Δικτύου

Το θέμα του Δικτύου θα αποτελεί παράμετρο κάθε θέματος συζήτησης. Σύμφωνα με τα όσα προτάθηκαν, πρέπει να εξεταστούν οι ακόλουθες όψεις:

1. Το ζήτημα της εξουσίας στην κοινωνία και το δίκτυο ως αντεξουσία

Πώς το Δίκτυο θα ανοίξει χώρους αντίστασης ενάντια στην εξουσία και χώρους ελευθερίας όπου θα μπορούμε να γευθούμε με θετικό τρόπο τα όνειρά μας

- 1.1 Η κυριαρχία της εξουσίας
- 1.2 Οι ουτοπίες μας και οι προοπτικές μας
- 1.3 Το ζήτημα του φύλου στο Δίκτυο
- 1.4 Δομή του Δικτύου σύμφωνα με τη νέα αντίληψη για την εξουσία

2. Νέες μορφές άσκησης της πολιτικής
Θέλουμε να κατακτήσουμε νέες μορφές άσκησης της πολιτικής που να συγκρούονται με την εξουσία, που να τελειώνουν με τους αποκλεισμούς και να ανοίγουν χώρους ελευθερίας για τη συμμετοχή όλων στη λήψη αποφάσεων, που θα εμπνέουν εμπιστοσύνη και θα αυξάνουν τις ικανότητές μας στον αγώνα για ένα καλύτερο κόσμο.

3. Με ποιούς θα φτιαχτεί το Δίκτυο, με τί είδους αγώνες και κινήματα

Προφανώς, με όλους όσους το επιθυμούν και συμφωνούν με το πνεύμα της Συνάντησης

4. Πώς θα βαδίσουμε μαζί;

Ακόμα και στα πιο ελκυστικά κινήματα, συνηθίζεται να προκύπτουν φαινόμενα αποκλεισμών και επανάληψης λαθών.

5. Πρακτικές προτάσεις

Μια αγκαλιά για όλους/ες
από τη γη της ουτοπίας και απ' τα όνειρα που ποτέ δεν παραδίνονται.

Τελευταία προθεσμία για δηλώσεις συμμετοχής στη 2η Διηπειρωτική!

Η Τρίτη 10 Ιούνη είναι η τελευταία προθεσμία για δηλώσεις συμμετοχής στη 2η Διηπειρωτική Συνάντηση για την Ανθρωπότητα κι Ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό.

Οι δηλώσεις μπορούν να γίνουν εκκίνη την ημέρα

- στην Επιτροπή Αλληλεγγύης της Θεσσαλονίκης, που θα βρίσκεται μετά τις 7.00μμ στο Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Κέντρο "Ναυτίλος" (Πατρ. Ιωακείμ 13), τηλ/fax (031) 257364 e-mail: nautilus@otenet.gr

- στην Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης της Αθήνας, που μετά τις 9.00 έχει συνέλευση στη Βαλτετσίου 35 τηλ (01)3813928, fax (01)3840390 e-mail: ftla@mail.otenet.gr

νέος λογαριασμός για τη Διηπειρωτική

Για τη συγκέντρωση του χρηματικού ποσού που πρέπει να σταλεί από την Ελλάδα για την πραγματοποίηση της 2ης Διηπειρωτικής, θα χρησιμοποιείται ο λογαριασμός της Εθνικής Τράπεζας με αριθμό 216/342523 12

ΕΝΑ ΠΛΟΙΟ ΓΙΑ ΤΗ CHIAPAS:

Ημερολόγιο καταστρώματος

11 Απρίλη

Παίρνουμε το πλοίο μας, το "Όνειρο του Απόλυτου" (Rêve d'absolu) από το μικρό λιμάνι Berre όπου ήταν αγκυροβολημένο και κατευθυνόμαστε προς τη Μασσαλία.

12 Απρίλη

(...) στη Μασσαλία μας περιμένουν φίλοι απ' όλη τη Γαλλία. Μουσική, τραγούδια, γέλια, χορός, φωτοβολίδες. Η γιορτή κρατάει μέχρι τα ξημερώματα.

13-17 Απρίλη

Διάφορες προετοιμασίες για το ταξίδι στο παλιό λιμάνι της Μασσαλίας. Μια αγορά που ελπίζουμε να αποβεί ολότελα άχρηστη: 5.500 γαλλικά φράγκα για σωσίβια. Αγοράζουμε σε πολύ χαμηλή τιμή μια δεύτερη σωστική λέμβο. Κάποιοι μας χαρίζουν έναν ασύρματο, το μοναδικό μέσο με το οποίο θα μπορούμε να επικοινωνήσουμε στο μακρύ μας ταξίδι. Γεμίζουμε τις δεξαμενές με πετρέλαιο και πόσιμο νερό. Το πλοίο είναι επίσης γεμάτο με μηνύματα, δώρα και φάρμακα για τις ινδιάνικες κοινότητες.

18 Απρίλη

Ξεκινάμε! Πρώτη στάση μας, το ισπανικό λιμάνι της Tarifa, απέναντι από την Ταγγέρη, προς την πλευρά του Ατλαντικού. Στο μεταξύ, δύο ειδικοί απεσταλμένοι φεύγουν για το Μεξικό

για να προετοιμάσουν την άφιξή μας εκεί.

24 Απρίλη

Στην Σεβίλλη συγκεντρώνεται κόσμος που έχει έρθει από άλλα μέρη της Ισπανίας και της Γαλλίας για να υποδεχθεί το καράβι στην Tarifa. Προετοιμασίες για μια συναυλία φλαμένκο για τη Chiapas και τη 2η Διηπειρωτική.

25 Απρίλη

Το βράδυ, στην αυλή ενός παλιού μοναστηρι-

ού, πάνω από 1.000 άτομα παρακολουθούν μαγεμένοι ένα 69χρονο αναρχικό κιθαρίστα να παίζει τραγούδια φλαμένκο. Μια ατέλειωτη νύχτα χορού.

26 Απρίλη

Από τη Σεβίλη στην Tarifa, για την υποδοχή του "Rêve d'absolu". Το πλοίο μπαίνει στο λιμάνι το απόγευμα.

27 Απρίλη

Κάτοικοι της Tarifa έχουν ετοιμάσει μια τεράστια παέγια στο λιμάνι, κοντά στο σημείο όπου έχει δέσει το "Rêve d'absolu". Η Annette λέει κάποια πράγματα για το σχέδιό μας και παραδίδει στους κατοίκους ένα μήνυμα από το χωριό La Bruguière, στη νότια Γαλλία, όπου, όπως και στην Tarifa, εδώ και χρόνια υπάρχουν κινητοποιήσεις ενάντια σε ένα υποσταθμό υψηλής τάσης που βρίσκεται σε κατοικημένη περιοχή. Ξεκινάει μια μεγάλη συζήτηση ανάμεσα στους κατοίκους της Tarifa, εμάς, κάποιους που έχουν έρθει από τη Σεβίλη και μέλη του αναρχικού αγροτικού συνδικάτου SOC -οι τελευταίοι μιλούν για τους αγροτικούς αγώνες στην Ανδαλουσία.

28 Απρίλη

Ψαράδες της περιοχής κάνουν μετατροπές στη μηχανή του πλοίου, ενώ εμείς ενισχύουμε το κύριο πανί.

3 Μάη

Το "Rêve d'absolu", αφού είχε καθλωθεί για κάποιες μέρες στην Tarifa εξαιτίας ενός πολύ δυνατού ανέμου, ξεκινά για τη δεύτερη στάση του ταξιδιού προς το Μεξικό: τα Κανάρια.

Νέα δίκη για το Τζερόνιμο Πράτ

Την Παρασκευή 29 Μαΐου, δικαστήριο του Λος Άντζελες αποδέχτηκε το αίτημα της υπεράσπισης του Έλμερ "Τζερόνιμο" Πράτ, ηγετικού στελέχους των Μαύρων Πανθέρων, για επανάληψη της δίκης με την οποία καταδικάστηκε σε ισόβια, το 1972. Το δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η καταδικαστική απόφαση στηρίχτηκε σε μεγάλο βαθμό στην κατάθεση πληροφοριοδότη του FBI που είχε δεισδύσει στους Μαύρους Πάνθηρες, η ιδιότητα του οποίου είχε κρατηθεί μυστική από τους ενόρκους. Στην απόφαση αναφέρεται ότι κακώς απέκρυψε η εισαγγελία στοιχεία για τον πληροφοριοδότη, Julius "Julio" Butler, τα οποία θα οδηγούσαν τους ενόρκους σε αντίθετη απόφαση.

Ο Πράτ καταδικάστηκε το 1972 σε ισόβια για το φόνο μιας δασκάλας στο Λος Άντζελες. Ο ίδιος υποστήριζε από την αρχή ότι την ώρα του φόνου βρισκόταν σε

συγκέντρωση των Πανθέρων στο Όουκλαντ. Ο δικαστής διέταξε να αφαιρεθεί ο Πράτ από τις φυλακές όπου κρατείται και να τεθεί κάτω από τη φρουρά του γραφείου του Σερίφη του Λος Άντζελες μέχρι τη νέα δίκη. "Η σημασία της κατάθεσης του Butler για την κατηγορούσα αρχή είναι αδιαμφισβήτητη", ανέφερε στην απόφασή του, επισημαίνοντας ότι ο Πράτ δεν ήταν καν ύποπτος για το φόνο πριν παρουσιαστεί ο Butler. Καταλήγοντας, γράφει πως "τα στοιχεία που αποσιωπήθηκαν για τον Julius Butler και τις δραστηριότητές του θα έθεταν την υπόθεση κάτω από άλλο πρίσμα, και η μη παρουσιάσή τους υπονομεύει την αξιοπιστία της ετυμηγορίας". Ο Butler είχε καταθέσει πως ο Πράτ του "εκμυστηρεύτηκε" ότι αυτός είχε διαπράξει το φόνο.

Η εξέλιξη αυτή ήρθε μετά από 25 χρόνια προσπαθειών, 16 αιτήσεων αναστολής που απορρίφθηκαν και πολλών αιτήσεων για επανάληψη της δίκης, βασισμένων σε νέα στοιχεία που ανακάλυπτε η υπεράσπιση του Πράτ. Ο Johnnie Cochran, γνωστός για τη συμμετοχή του στη δίκη του Ο. J. Simpson, ήταν ένας νέος δικηγόρος όταν υπεράσπισε για πρώτη φορά τον Πράτ, το 1972, και έχει δηλώσει ότι δεν μπορεί να αποσυρθεί πριν τον βγάλει έξω, κάτι

που έχει γίνει πια στόχος ζωής γι' αυτόν. "Αυτή είναι η τελευταία και καλύτερη ευκαιρία να διορθώσουμε μια αδικία", είπε τον Μάρτιο, όταν κατέθεσε την τελευταία αίτηση, που βασίστηκε στα στοιχεία ότι ο βασικός μάρτυρας κατηγορίας ήταν πληροφοριοδότης της αστυνομίας και του FBI, και επιπλέον ότι το FBI παρακολουθούσε τη συνάντηση των Μαύρων Πανθέρων στο Όουκλαντ, και άρα γνώριζε ότι ο Πράτ έλεγε την αλήθεια, γεγονός που αποδεικνύεται από μαγνητοφωνημένες συζητήσεις που δόθηκαν πρόσφατα στη δημοσιότητα, βάσει του νόμου για την ελευθερία της πληροφόρησης.

Αυτό που μένει τώρα είναι να αποφασίσει ο εισαγγελέας αν θα ζητήσει την επανάληψη της δίκης ή θα δεχτεί την απόφαση, οπότε ο Πράτ θα αφεθεί ελεύθερος. Οι Μαύροι Πάνθηρες αποτέλεσαν τον κύριο στόχο του FBI, κατά τη δεκαετία του '70. Ο περιβόητος αρχηγός της υπηρεσίας, Έντγκαρ Χούβερ, τους είχε αποκαλέσει "τη μεγαλύτερη απειλή για την εθνική ασφάλεια". 28 μέλη τους σκοτώθηκαν από την αστυνομία, ενώ πολλοί περισσότεροι καταδικάστηκαν σε πολύχρονες φυλακίσεις, συχνά σε στημένες δίκες, αποτελέσματα του βρώμικου πολέμου του FBI εναντίον τους.

ΚΙΝΑ

Οκτώ χρόνια μετά την Τιέν Αν Μεν

Οι φύλακες του στρατοπέδου εργασίας όπου κρατείται ο κινέζος διαφωνών Liu Nianchun τον βασανίζουν με ηλεκτροσόκ και στέρση νερού, εξαιτίας της απόφασής του να ξεκινήσει απεργία πείνας, κατήγγειλε η γυναίκα του το περασμένο Σάββατο.

Ο Liu καταδικάστηκε τον Ιούλιο του 1996, σε αναμόρφωση σε στρατόπεδο εργασίας, επειδή έκανε αίτηση προς την κυβέρνηση να επανεκτιμήσει τη θέση της σχετικά με την εξέγερση της Τιέν Αν Μεν, το 1989. Ακόμα κατηγορήθηκε ότι χρηματοδοτήθηκε παράνομα από ανθρωπιστικές οργανώσεις του εξωτερικού και επιχείρησε να οργανώσει μια ομάδα για τα δικαιώματα των εργατών. Το 1981, είχε καταδικαστεί σε φυλάκιση τριών χρόνων για αντεπαναστατικές δραστηριότητες.

Στην απεργία πείνας κατέφυγε μετά την κοινοποίηση της απόφασης παράτασης της "αναμόρφωσής" του, επειδή αρνιόταν την ενοχή του. Τότε, η διεύθυνση του στρατοπέδου τον έβαλε σε ένα κελί εμβადού ενός μέτρου, όπου δεν μπορεί να ξαπλώσει, του έγιναν επανειλημμένα ηλεκτροσόκ με ειδικά κλομπ (για την παραγωγή των οποίων η Διεθνής Αμνηστία κατηγορεί τη Βρετανία) και του στέρσαν το νερό. Ο Liu έχει εντερικά και άλλα προβλήματα υγείας, τα οποία σε συνδυασμό με τα βασανιστήρια θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή του. Όπως καταγγέλλουν οι συγγενείς του, δεν του παρέχεται καμία ιατρική φροντίδα.

Η "αναμόρφωση" σε στρατόπεδα εργασίας είναι μια προσφιλή μέθοδος των κινεζικών αρχών για να θέτουν εκτός μάχης τους διαφωνούντες, μια και δεν χρειάζεται δίκη για κάτι τέτοιο. Μέσα στο 1996, έγινε μια τεράστια επιχείρηση καταστολής, κατά τη διάρκεια της οποίας το σύνολο του δημοκρατικού κινήματος της χώρας φυλακίστηκε, οδηγήθηκε σε στρατόπεδα εργασίας ή διέφυγε στο εξωτερικό. Αν και πολλές ανθρωπιστικές οργανώσεις την κατήγγειλαν, δεν υπήρξε καμία κρατική καταδίκη, εξαιτίας της "φιλελεύθερης" οικονομικής πολιτικής που ακολουθεί η Κίνα τα τελευταία χρόνια.

Ελεύθερος ο Οσμάν

Στις 29 Μαΐου, συνεχίστηκε η δίκη του Οσμάν Μουράτ Ούλκε στο στρατοδικείο του Εσκίσεχίρ, παρουσία παρατηρητή από τη Διεθνή Αμνηστία. Οι συνήγοροι του Οσμάν είχαν καταθέσει αίτηση για την αποφυλάκισή του, που έγινε δεκτή. Ένα τέταρτο μετά την έναρξη της διαδικασίας αφέθηκε ελεύθερος και στάλθηκε στο γραφείο κατάταξης του Εσκίσεχίρ, όπου του δόθηκε διαταγή να παρουσιαστεί μόνος του στη μονάδα που είχε οριστεί να υπηρετήσει. Φυσικά, όπως και την προηγούμενη φορά, το Δεκέμβριο του 1996, ο Οσμάν αρνήθηκε και αντίθετα γύρισε στη Σμύρνη.

Η επόμενη ακρόαση έχει οριστεί για τις 3 Ιουλίου. Θα καταθέσουν κι άλλοι μάρτυρες, αλλά δεν προβλέπεται να ολοκληρωθεί η δίκη. Είναι περίπου σίγουρο ότι ο Οσμάν θα συλληφθεί ξανά, είτε στο δικαστήριο στις 3 Ιουλίου, είτε στο επόμενο.

Αυτό είναι ένα καλοδεχούμενο διάλειμμα για τον Οσμάν, που είναι σε καλή ψυχολογική κατάσταση και αποφασισμένος να συνεχίσει. Η ποσότητα των επιστολών συμπαράστασης που έλαβε κατά τη διάρκεια της φυλάκισής του ήταν μεγάλη ηθική υποστήριξη γι' αυτόν. Του δόθηκε η υπόσχεση ότι η διοίκηση των φυλακών θα συνεχίσει να δέχεται την αλληλογραφία του και να του την στέλνει.

Η δίκη του Οσμάν έχει ακόμη πολύ δρόμο, και είναι ιδιαίτερα σημαντικό να συνεχίσει η αποστολή γραμμάτων διαμαρτυρίας προς τις τουρκικές αρχές, καθώς και συμπαραστάσεις προς τον Οσμάν. Μπορεί κανείς να επικοινωνήσει μαζί του τηλεφωνικά στο σπίτι του, στο 90 232 323 08 89 ή 336 20 92, ή με e-mail στο osi@info-ist.comlink.de.

Καταστολή στην Κένυα

Το περασμένο Σάββατο, έγινε στο Ναϊρόμπι, πρωτεύουσα της Κένυα, αντικυβερνητική διαδήλωση με κύριο αίτημα την εξασφάλιση της διεξαγωγής τίμιων εκλογών. Ο πρόεδρος Daniel Arap Moi, που θα διεκδικήσει την επανεκλογή του για τέταρτη συνεχή φορά, είχε προειδοποιήσει ότι η συγκεντρωση σε κεντρικό πάρκο της πόλης ήταν απαγορευμένη και ότι η αστυνομία θα χρησιμοποιούσε όλη τη δύναμή της για να την αποτρέψει.

Όταν οι διαδηλωτές αποφάσισαν να ψηφίσουν την προειδοποίηση, η αστυνομία πραγματοποίησε την υπόσχεσή του προέδρου και επιτέθηκε με κλομπ και δακρυγόνα. Το πλήθος διασκορπίστηκε και ακολούθησε ανθρωποκυνηγητό στους γύρω δρόμους, στο οποίο συμμετείχε και έφιππη αστυνομία, ενώ ελικόπτερα πετούσαν πάνω από την πόλη. Κάποιοι διαδηλωτές έστησαν οδοφράγματα σε γύρω δρόμους και έκαψαν σημαίες που είχαν αναρτηθεί σε κυβερνητικά κτίρια, ενώπιε της εθνικής γιορτής Madaraka. Ήταν η δεύτερη φορά μέσα σε ένα μήνα που διαλύθηκε βίαια διαδήλωση που ζητούσε συνταγματική μεταρρύθμιση. Σε συνέντευξη τύπου που οργανώθηκε πρόχειρα μετά την επίθεση της αστυνομίας, εκπρόσωπος της αντιπολίτευσης δήλωσε: "Είμαστε έτοιμοι να πεθάνουμε. Είμαστε έτοιμοι να δώσουμε τις ζωές μας σήμερα. Θα δείξουμε ότι ο Moi δεν είναι η Κένυα και δεν μπορεί να αντιμετωπίζει τους κενυάτες σαν κοπάδι".

Η σχετική νομοθεσία για την οποία διαμαρτύρονται αντιπολίτευση και εκκλησία ισχύει από την εποχή της κατοχής της χώρας από τους Βρετανούς (η Κένυα ανεξαρτητοποιήθηκε το 1963) περιορίζει την ελευθερία έκφρασης και το δικαίωμα για δημόσιες συγκεντρώσεις, επιτρέπει την κράτηση επί αόριστο χωρίς απαγγελία κατηγορίας, τη λογοκρισία του τύπου και την απαγόρευση πολιτικών κομμάτων κατά βούληση των αρχών. Η αντιπολίτευση λέει πως μια εκλογική αναμέτρηση κάτω από αυτούς τους όρους δεν έχει νόημα.

Οι πιέσεις της αντιπολίτευσης για μεταρρύθμιση αυξήθηκαν μετά τη δήλωση του 73χρονου Moi πως θα προκηρύξει εκλογές μέσα στο χρόνο, χωρίς πάντως να ορίσει ημερομηνία. Ο Moi είναι πρόεδρος της Κένυα από το 1978, όταν πέθανε ο πρώτος πρόεδρος της χώρας, Jomo Kenyatta.

Καταδίκες μελών κουρδικού κόμματος

Την Τετάρτη έληξε στην Άγκυρα η δεκάμηνη δίκη του φιλοκουρδικού κόμματος HADEP, με βαριές καταδίκες για τους περισσότερους από τους κατηγορούμενους. 31 ηγετικά στελέχη του κόμματος καταδικάστηκαν σε ποινές φυλάκισης 41/2 ως 6 χρόνων, ενώ ένας νεαρός που είχε κατεβάσει την τουρκική σημαία και την είχε αντικαταστήσει με μια σημαία του PKK, κατά τη διάρκεια του συνεδρίου του HADEP, τον περασμένο Ιούνιο, ξεσηκώνοντας θύελλα διαμαρτυριών από τους εθνικιστές, καταδικάστηκε σε 221/2 χρόνια. Ο δικαστής δήλωσε ότι "αποκαλύφθηκε στενή σύνδεση ανάμεσα στο HADEP και την παράνομη τρομοκρατική οργάνωση PKK". Υποστηρίχτηκε από την εισαγγελία ότι το κόμμα χρησίμευε ως κέντρο στρατολόγησης ανταρτών για το PKK.

Ο αρχηγός του κόμματος, Murat Bozlak, που απουσίαζε στο εξωτερικό, καθώς και άλλο ένα μέλος του κόμματος καταδικάστηκαν σε έξι χρόνια. 29 μέλη του καταδικάστηκαν σε 41/2 χρόνια και 14 άλλοι κατηγορούμενοι αθώωθηκαν. Επιπλέον, ζητήθηκε από τη γενική εισαγγελία να ερευνηθεί σχετικά με το HADEP, κίνηση που μπορεί να οδηγήσει σε απαγόρευση του κόμματος από το ανώτατο δικαστήριο. Εκπρόσωπος του HADEP δήλωσε σε συνέντευξη τύπου ότι πρόκειται για προσπάθεια καταστολής ενάντια στον κουρδικό λαό, και ότι δεν σκοπεύουν να δεχτούν αδιαμαρτύρητα τυχόν απαγόρευση του κόμματος.

Το HADEP ιδρύθηκε το 1994, μετά την απαγόρευση προηγούμενου φιλοκουρδικού κόμματος και τη φυλάκιση έξι βουλευτών του. Δεν υποστηρίζει επίσημα τη βία ή την ανεξαρτησία του Κουρδιστάν.

Την Τετάρτη χιλιάδες κάτοικοι του Χονγκ Κονγκ (που πρόκειται να παραδοθεί στην Κίνα στις αρχές Ιουλίου) τίμησαν την όγδοη επέτειο της εξέγερσης στην Τιέν Αν Μεν κρατώντας αναμμένα κεριά.

Το θωρηκτό Ποτέμκιν και τα σοβιέτ του 1905

Η χρονιά του 1905 στη Ρωσία σηματοδεύτηκε από ορισμένα γεγονότα που πέρασαν στην Ιστορία αλλά και στο συλλογικό φαντασιακό. Η χρονιά ξεκίνησε με τη μεγάλη σφαγή της 9ης Γενάρη, την "Κυριακή του αίματος" και έκλεισε με την καταστολή του κινήματος των συμβουλίων, των σοβιέτ. Για πολλούς μήνες εκείνης της χρονιάς ένα πύρινο κύμα αγροτικών εξεγέρσεων σάρωνε τις στέπες και τα λιβάδια, ενώ στα μέσα του χρόνου, τον Ιούνη, μια εξέγερση σε ένα πλοίο-στολίδι του ρώσικου πολεμικού ναυτικού έδινε σαφή μηνύματα για την επικείμενη κατάρρευση του καθεστώτος και δημιουργούσε ένα όνομα-θρύλο. Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Στις 9 Γενάρη του 1905, πέντε μεγάλες δια-

εικόνα του τσάρου ως αυστηρού αλλά στοργικού πατέρα της Ρωσίας είχε θρυμματιστεί. Την αιματηρή σφαγή ακολούθησε ένα μεγάλο απεργιακό κύμα, που όμως σταδιακά, τις επόμενες βδομάδες, κόπασε. Η συνέχεια στις πόλεις δόθηκε από τις απεγνω-

δηλώσεις ξεκινούν από διαφορετικά σημεία της Πετρούπολης με προορισμό τα χειμερινά ανάκτορα του τσάρου, με στόχο να παραδώσουν ένα υπόμνημα με το οποίο ζητούσαν τη "δικαιοσύνη και την προστασία του μεγαλειότατου". Επικεφαλής της κινητοποίησης είναι ο παπάς Γκαμπόν, πρόεδρος της "Εργατικής Ένωσης", μιας οργάνωσης που είχε δημιουργηθεί από το καθεστώς για να αποτραπεί η "επίδραση της ανατρεπτικής προπαγάνδας". Οι διαδηλωτές ανακόπτονται από στρατιώτες που ανοίγουν πυρ στο ψαχνό. Τα θύματα της "Κυριακής του αίματος" ήταν αρκετές χιλιάδες. Η

σμένες επιθέσεις των σοσιαλεπαναστατών. Στην ύπαιθρο όμως ξεκίνησε αυτό που στη Ρωσία έμεινε γνωστό ως "ο κόκκινος κόκορας", η φωτιά που επεκτεινόταν ασταμάτητα από τις πυρπολημένες επαύλεις των γαιοκτημόνων, που ξεπηδούσε σε κάθε τόπο από τις φλογισμένες καρδιές των εξεγερμένων αγροτών.

Η κρίση που άρχιζε να επεκτείνεται σε όλη την χώρα ήταν αποτέλεσμα της όξυνσης των κοινωνικών αντιθέσεων που είχε προκαλέσει, στον ένα περίπου χρόνο της διάρκειάς του, ο πόλεμος της Ρωσίας με την Ιαπωνία. Το Φλεβάρη μάλιστα του 1905 το ρωσι-

κό ναυτικό γνώρισε πανωλεθρία και σχεδόν ολοκληρωτική καταστροφή στη ναυμαχία της Τσουσίμα.

Η απάντηση του καθεστώτος στην κοινωνική έκρηξη ήταν η καταφυγή στον εθνικισμό και το ρατσιστικό μίσος. Στην ύπαιθρο, ξεκίνησαν μαζικά πογκρόμ εναντίον των εβραίων, που φυσικά στρέφονταν και ενάντια σε όποιον οι κατά τόπους αρχές είχαν καταγράψει ως "επικίνδυνο". Ωστόσο, η και στο παρελθόν δοκιμασμένη μέθοδος της ρατσιστικής και εθνικιστικής μισαλλοδοξίας ως προθαλάμου της καταστολής αυτή τη φορά δεν φαινόταν να επαρκεί. Μετά το πρώτο πλήγμα, την κατάρρευση του προσώπιου του "πατερούλη πασών των Ρωσισίων", το καθεστώς δεχόταν ένα δεύτερο σημαντικό πλήγμα: Στις 14 Ιούνη του 1905,

το θωρηκτό Ποτέμκιν, η πιο σύγχρονη και ισχυρή μονάδα του στόλου της Μαύρης Θάλασσας, στασιάζει μέσα στο λιμάνι της Οδησσού. Η εξέγερση, που με τον τρόπο που αναπαραστάθηκε αργότερα από τον φακό του Αϊζενστάιν αποτέλεσε το σύμβολο της επαναστατικής χρονιάς του 1905, καταστάθηκε βίαια. Πέρασε όμως ένα σαφές μήνυμα: το καθεστώς έχανε άλλο ένα από τα παραδοσιακά στηρίγματά του.

Ως άμεση συνέπεια των γεγονότων, τον Αύγουστο ξεκίνησαν διαπραγματεύσεις με την Ιαπωνία, που κατέληξαν σε υπογραφή ειρήνης. Ωστόσο η αναταραχή στην

ύπαιθρο συνεχιζόταν. Και με την είσοδο του φθινοπώρου, έκανε την εμφάνισή του και το τρίτο στοιχείο που χαρακτήρισε μια χρονιά που αποτελούσε τον προάγγελο του τέλους ενός κόσμου: η αυθόρμητη δημιουργία των σοβιέτ, των συμβουλίων, ένας ενστικτώδης τρόπος συντονισμού και οργάνωσης του εξεγερμένου πληθυσμού.

Από το Σεπτέμβριο του 1905 ξεκινά ένα μεγάλο απεργιακό κύμα σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Ρωσίας. Πρώτα οι φοιτητές και στη συνέχεια όλο και περισσότερες κοινωνικές κατηγορίες. Το Σεπτέμβριο του 1905 εμφανίζεται μια πρώτη μορφή σοβιέτ στη Μόσχα. Στις 13 Οκτώβρη δημιουργείται το πρώτο επίσημο σοβιέτ στην Πετρούπολη. Στις 26 Οκτώβρη ξεσπά εξέγερση στη ναυτική βάση της Κρονστάνδης και δημιουργείται το πρώτο σοβιέτ στρατιωτών. Την 1η Νοέμβρη, το σοβιέτ της Πετρούπολης κηρύσσει γενική απεργία σε αλληλεγγύη στην εξεγερμένη Κρονστάνδη. Στις 11 Νοέμβρη δημιουργείται σοβιέτ στη στρατιωτική ναυτική βάση της Σεβαστούπολης και τρεις μέρες αργότερα ξεσπά εξέγερση κι εκεί. Στη συνέχεια σημειώνονται ένοπλες εξεγέρσεις στις στρατιωτικές μονάδες στο Κίεβο, το Χάρκοβο, το Ιρκούτσκ και αλλού. Στις 7 Δεκέμβρη, το σοβιέτ της Μόσχας κηρύσσει γενική πολιτική απεργία.

Τοπικές εξεγέρσεις ξεσπούν σε διάφορα σημεία της Ρωσίας. Το καθεστώς αποφασίζει ότι η κατάσταση αρχίζει να ξεφεύγει από τον έλεγχο. Κηρύσσεται στρατιωτικός νόμος και συγκροτούνται "αποσπάσματα τιμωρίας". Ο υπουργός στρατιωτικών εξουσιοδοτεί τους διοικητές να κάνουν χρήση των όπλων με την παραμικρή αφορμή. Όλοι οι ύποπτοι στέλνονται στο απόσπασμα. Ο απολογισμός της δράσης των "αποσπασμάτων τιμωρίας" ξεπερνά τους 13.000 νεκρούς. Και φυσικά, δεν αργεί να φτάσει και η βοήθεια από το εξωτερικό. Τον Απρίλη του 1906, η γαλλική κυβέρνηση στέλνει ένα τεράστιο δάνειο, ύψους δυόμισι δισεκατομμυρίων φράγκων. Παράλληλα, προωθούνται "πολιτικές μεταρρυθμίσεις", με τη σύγκληση του πρώτου ρώσικου κοινοβουλίου, την ψήφιση εκλογικού νόμου και τη "συνταγματική" κατανομή των εξουσιών. Φαινομενικά, τα πάντα έχουν τελειώσει. Οι εξεγέρσεις στην ύπαιθρο συνεχίζονται, είναι όμως ασυντόνιστες και καταπνίγονται εύκολα. Το γεγονός όμως πως στη διάρκεια αυτών των μηνών οι ασυντόνιστα εξεγερμένοι αγρότες πυρπολήσαν πάνω από 2.000 επαύλεις γαιοκτημόνων, καταδεικνύει μάλλον επαρκώς το βάθος των αιτίων του "1905", που μερικά χρόνια αργότερα θα ανέβλυζαν ξανά, με περισσότερη ορμή.

Για τα Σοβιέτ του 1905

(...)το περιβόητο "Συμβούλιο των Εργατών Αντιπροσώπων" της Πετρούπολης ήταν η πρώτη απαρχή μιας οργάνωσης του προλεταριάτου μέσα σε μια επαναστατική στιγμή. Σύμφωνα με τους αριθμούς που αναφέρει ο Τρότσκι στο "1905", 200.000 εργάτες έστειλαν τους αντιπροσώπους τους στο Σοβιέτ της Πετρούπολης. Η επιρροή του όμως απλωνόταν έξω από τα στενά γεωγραφικά του όρια, εφ' όσον πολλά άλλα συμβούλια στη Ρωσία επηρεαζόντουσαν από τις συσκέψεις και τις αποφάσεις του. Συγκέντρωνε άμεσα τους εργάτες περισσότερων από εκατόν πενήντα επιχειρήσεων και τους αντιπροσώπους δεκάξη συνδικάτων που είχαν προσχωρήσει σ' αυτό. Ο πρώτος του πυρήνας είχε σχηματιστεί στις 13 Οκτώβρη και αμέσως, στις 17, το Σοβιέτ εγκατέστησε στην κορυφή του μια Εκτελεστική Επιτροπή που, όπως λέει ο Τρότσκι, "ήταν η κυβέρνησή του". Σ' ένα σύνολο 562 αντιπροσώπων, αντιστοιχούσε μια Εκτελεστική Επιτροπή μόνο από 31 μέλη, από τα οποία 22 ήταν πράγματι εργάτες, εκλεγμένοι από το σύνολο των εργαζομένων στις επιχειρήσεις τους και 9 αντιπροσώπων τα τρία επαναστατικά κόμματα (μενσεβίκους, μπολσεβίκους και σοσιαλεπαναστάτες) όμως "οι αντιπρόσωποι των κομμάτων δεν είχαν δικαίωμα ψήφου για τη λήψη των αποφάσεων". Μπορούμε να παραδεχτούμε ότι οι συνελεύσεις της βάσης αντιπροσωπεύονταν πιστά από τους ανακλητούς αντιπροσώπους τους, αλλά αυτοί είχαν προφανώς αφήσει ένα μεγάλο μέρος της εξουσίας τους, μ' ένα τελείως κοινοβουλευτικό τρόπο, στα χέρια μιας Εκτελεστικής Επιτροπής, όπου οι "ειδικοί" των πολιτικών κομμάτων είχαν τεράστια επιρροή. Ποιά είναι η καταγωγή αυτού του Σοβιέτ; Φαίνεται ότι αυτή η μορφή οργάνωσης βρέθηκε από μερικά πολιτι-

κά καταρτισμένα στοιχεία της εργατικής βάσης, που ανήκαν κατά κανόνα οι ίδιοι σε μια σοσιαλιστική φράζα. Είναι πραγματικά υπερβολικό να πούμε, όπως ο Τρότσκι, ότι "μία από τις σοσιαλδημοκρατικές οργανώσεις της Πετρούπολης πήρε την πρωτοβουλία να δημιουργήσει μια αυτόνομη επαναστατική εργατική διοίκηση" (πάντως, αξίζει να σημειωθεί ότι εκείνη "από τις δύο οργανώσεις" που αναγνώρισε αμέσως τη σημασία αυτής της πρωτοβουλίας ήταν ακριβώς η μενσεβίκικη). Όμως η γενική απεργία του Οκτώβρη 1905 είχε στην πραγματικότητα την απαρχή της στη Μόσχα, στις 19 Σεπτέμβρη, όταν οι τυπογράφοι του τυπογραφείου Styline κατέβηκαν σε απεργία ζητώντας να συνυπολογίζονται τα σημεία της στίξης μέσα στους 1.000 χαρακτήρες που αποτελούσαν τη μονάδα πληρωμής της εργασίας τους με το κομμάτι. Πενήντα τυπογραφεία ακολούθησαν και, στις 25 του Σεπτέμβρη, τα τυπογραφεία της Μόσχας οργανώθηκαν σ' ένα Συμβούλιο. Στις 3 του Οκτώβρη, "η συνέλευση των εργατών αντιπροσώπων των τυπογραφικών σωματείων, των σωματείων της μηχανουργίας, της ξυλουργίας, του καπνού και άλλων, αποφάσισε να δημιουργήσει ένα γενικό συμβούλιο (Σοβιέτ) των εργατών της Μόσχας" (Τρότσκι, "1905"). Βλέπουμε λοιπόν ότι αυτή η μορφή εμφανιζόταν αυθόρμητα στην αρχή του απεργιακού κινήματος. Και το κίνημα αυτό, που άρχισε να εξασθενεί τις επόμενες μέρες, ξαναφούντωσε για να καταλήξει στη μεγάλη ιστορική κρίση που γνωρίζουμε, στις 7 του Οκτώβρη, όταν οι εργαζόμενοι των σιδηροδρόμων άρχισαν αυθόρμητα -πρώτα στη Μόσχα- να διακόπτουν την κυκλοφορία.

Από το κείμενο "Γενικευμένη αυτοδιεύθυνση και συμβουλευτική οργάνωση" της IS, που στα ελληνικά δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στο "Πεζοδρόμιο" #3, Φλεβάρη 1974.

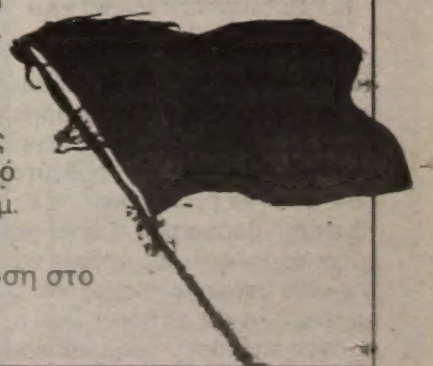
Το θωρηκτό Ποτέμκιν μπαίνει στο λιμάνι της Οδησσού

9 ΙΟΥΝΗ 1902: Ψήφιση νόμου "ενάντια στην αναρχική δραστηριότητα" στις ΗΠΑ.

11 ΙΟΥΝΗ 1904: Η κυβέρνηση του Παναμά, με το νόμο 82, απαγορεύει την είσοδο αναρχικών στη χώρα

13 ΙΟΥΝΗ 1965: Βίαιες συγκρούσεις γύρω από τα ανάκτορα του Άμστερνταμ.

14 ΙΟΥΝΗ 1905: Εξέγερση στο θωρηκτό Ποτέμκιν

DOUG NEWDICK:

Αναρχία και Θεωρία του Παιχνιδιού (2ο μέρος)

Το κέρδος μιας στρατηγικής σε ένα (απροσδιόριστου τέλους) συνεχές Δίλημμα Κρατούμενου ισούται με το άθροισμα ποσών που προκύπτουν από τον τύπο

$x/(1-w)$ όπου x το κέρδος και w ο παράγοντας κόστους.

Η στρατηγική (UD) αντιμέτωπη με τη στρατηγική (UD) έχει κέρδος αξίας 2 σε κάθε παιχνίδι όπου επιλέγεται η αμοιβαία ιδιότητα. Αν ορίσουμε τον παράγοντα κόστους ως 0.9, τότε το αποτέλεσμα της (UD) είναι $2/(1-0.9)=20$

Η στρατηγική (B) απέναντι στη (B) έχει αποτέλεσμα αξίας 3 για κάθε παιχνίδι όπου επιλέγεται αμοιβαία συνεργασία, επομένως με $w=0.9$ η (B) έχει $3/(1-0.9)=30$

Η σχέση [(B), (B)] βρίσκεται σε ισορροπία όταν το κέρδος για τη (B) κατά την επιλογή [(B), (B)] είναι μεγαλύτερο από ότι το κέρδος για την (UD) κατά την επιλογή [(UD), (B)]:

το κέρδος της (B) ως απάντηση στη (B) είναι $3/(1-w)$

ενώ το κέρδος της (UD) ως απάντηση στη (B) είναι $4+2w/(1-w)$. Επομένως η (UD) δεν μπορεί να έχει καλύτερα αποτελέσματα από την (B) όταν

$(3/(1-w)) > (4+2w/(1-w))$

δηλαδή $w > (4-3)/(4-2)$

ή $w > 0.5$

Μπορεί κάποια στρατηγική να έχει καλύτερα αποτελέσματα απέναντι στην (B) εκτός από την ίδια τη (B); Για να πετύχει πρόσκαιρα καλύτερα αποτελέσματα, πρέπει να φερθεί με ιδιότητα. Σε αυτή την περίπτωση όμως η στρατηγική (B) θα απαντήσει φερόμενη και αυτή με ιδιότητα, οπότε τελικά η άλλη στρατηγική θα έχει χειρότερα αποτελέσματα από ότι αν είχε επιλέξει τη συνεργασία. Επομένως, καμία στρατηγική δεν μπορεί να έχει καλύτερα αποτελέσματα απέναντι στην (B) εκτός από την ίδια τη (B).

Όταν η (B) βρίσκεται σε ισορροπία, τότε το σχήμα του παιχνιδιού είναι το ακόλουθο:

	(B)	(UD)
(B)	4,4	1,3
(UD)	3,1	2,2

Δηλαδή πρόκειται για ένα παιχνίδι εξασφάλισης. Έτσι, αν η (B) βρίσκεται σε ισορροπία, θα πρέπει να περιμένουμε ως αποτέλεσμα την αμοιβαία συνεργασία. Αν, όμως, η (B) δεν βρίσκεται σε ισορροπία τότε οι σχέσεις καταλήγουν σε αμοιβαία ιδιότητα και το παιχνίδι μετατρέπεται σε Δίλημμα Κρατούμενου.

6.3 Προϋποθέσεις της υπό όρους συνεργασίας

Για να προκύψει η αμοιβαία συνεργασία, τα άτομα θα πρέπει πρώτον, να ακολουθούν μια στρατηγική τύπου (B) και δεύτερον, αυτή να έχει φτάσει σε κατάσταση ισορροπίας. Για να πετύχει το τελευταίο, πρέπει για τον κάθε παίκτη το κόστος στο επόμενο παιχνίδι σε περίπτωση επιλογής της ιδιότητας συμπερι-

φοράς στο προηγούμενο να είναι υψηλό. Για να ισχύσει το πρώτο, θα πρέπει τα άτομα να είναι σε θέση να γνωρίζουν αν οι υπολοίποι συμπεριφέρονται με διάθεση συνεργασίας ή ιδιότητας. Το κόστος εξαρτάται από τις πιθανότητες συ-

νέχισης της αλληλεπίδρασης ανάμεσα στους παίκτες και από τη συχνότητα αυτών των αλληλεπιδράσεων. Όσο μεγαλύτερος είναι ο χρόνος που με-

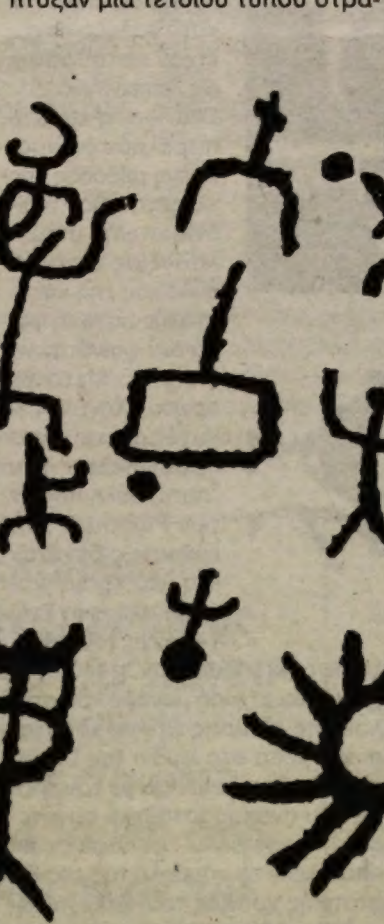
ταξύ των αλληλεπιδράσεων και όσο μικρότερος είναι ο αριθμός τους, τόσο μειώνεται το κόστος της επιλογής της ιδιότητας συμπεριφοράς και απομακρύνεται η πιθανότητα επιλογής της αμοιβαίας συνεργασίας. Υπάρχουν επίσης τρόποι που αυξάνουν το κόστος: η μείωση του πληθυσμού σε μια δεδομένη περιοχή, η αύξηση της εξειδίκευσης, η συγκέντρωση των αλληλεπιδράσεων κλπ, έτσι ώστε το άτομο να έχει πιο έντονες σχέσεις με ένα μικρότερο αριθμό ατόμων. Αφού για να είναι εφικτή η χρησιμοποίηση μιας στρατηγικής τύπου (B) χρειάζεται οι παίκτες να μπορούν να γνωρίζουν τις κινήσεις των υπολοίπων, τότε φαίνεται πως η αμοιβαία συνεργασία είναι περισσότερο εφικτή σε μικρότερες κοινωνίες παρά σε μεγαλύτερες. Οπότε, αν οι σχέσεις ανάμεσα στα άτομα είναι αδιαμεσολάβητες και σύνθετες, τότε είναι ευκολότερη η κατανόηση της συμπεριφοράς. Αυτό σημαίνει πως ο παράγοντας του πληθυσμιακού μεγέθους υποβαθμίζεται. Σύμφωνα με τον Axelrod, τέτοια χαρακτηριστικά μπορούν να βρεθούν σε κοινωνίες που έχουν την ιδιότητα της "κοινότητας".

6.5 Η εξέλιξη του TIT for TAT

Στο βαθμό που η στρατηγική TIT for TAT αποτελεί την καλύτερη επιλογή κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες, είναι λογικό να περιμένει κανείς πως σύνολα που βρέθηκαν σε παρόμοιες συνθήκες προσαρμόστηκαν σε μια τέτοια στρατηγική. Αυτή η υπόθεση ενισχύεται από εμπειρίες ανάπτυξης στρατηγικής TIT for TAT σε περιπτώσεις που μοιάζουν με συνεχές Δίλημμα Κρατούμενου. Στο βαθμό που οι ανθρώπινες σχέσεις σε πολλές περιπτώσεις

μοιάζουν με συνεχές Δίλημμα Κρατούμενου και λαμβάνοντας υπ' όψη πως σε μεγάλο τμήμα της εξέλιξής τους οι άνθρωποι ζούσαν σε μικρές ομάδες, είναι λογικό να περιμένουμε πως ανέπτυξαν μια τέτοιου τύπου στρα-

τηγική συμπεριφοράς. Παρόλο που η ανθρώπινη συμπεριφορά είναι πολύ σύνθετη ώστε να εξαχθούν για αυτήν συμπεράσματα από παρατηρήσεις συμπεριφοράς ζώων, ωστόσο οι παραπάνω συλλογισμοί δίνουν ένα παραπάνω λόγο για να είμαστε αισιόδο-

ξοι σχετικά με τις πιθανότητες για αμοιβαία συνεργασία.

7. Ο ΑΛΤΡΟΥΙΣΜΟΣ

7.1 Ο αλτρουισμός δεν είναι σπάνιο φαινόμενο

Μέχρι αυτό το σημείο επιχειρήθηκε να αποδειχθεί ότι ακόμα και αν αποδεχθούμε τους πιο απαισιόδοξους ισχυρισμούς σχετικά με τους ανθρώπους (ότι είναι λογικοί εγωιστές) και τις κοινωνικές σχέσεις (ότι έχουν τη δομή ενός Διλήμματος Κρατούμενου) και πάλι η αμοιβαία συνεργασία είναι εφικτή. Οι άνθρωποι δεν χαρακτηρίζονται μόνο από εγωισμό. Αν σκεφτούμε λίγο, θα μπορούσαμε γρήγορα να βρούμε παραδείγματα καθαρού αλτρουισμού, περιπτώσεις όπου οι συνέπειες μιας πράξης δεν αποφέρουν κανένα απολύτως κέρδος σε αυτόν που τις πραγματοποιεί. Και δεν υπολογίζουμε τις περιπτώσεις νόθου αλτρουισμού.

7.2 Επιλογή συγγένειας

Η εξήγηση για ορισμένες περιπτώσεις καθαρού αλτρουισμού που πιθανώς εξηγεί και την εμφάνιση αμοιβαίας συνεργασίας σε μεγαλύτερο από τον αναμένο

βαθμό, μπορεί να βρεθεί στη θεωρία της Επιλογής Συγγένειας. Με βάση τη θεωρία του Dawkins (1989) για τα γονίδια, ως φανταστούμε ένα γονίδιο που προκαλεί πράσινα γένεια. Αν αυτό το γονίδιο, εκτός του να προκαλεί πράσινα γένεια, ωθεί και τον φορέα του να βοηθά άλλα άτομα με πράσινα γένεια, τότε έχει πολύ μεγαλύτερες πιθανότητες να διαδοθεί. Σε φυσιολογικές συνθήκες, είναι πολύ πιο πιθανό ένας οργανισμός να έχει τα ίδια γονίδια με τους συγγενείς του, παρά με οποιοδήποτε άλλο μέλος του γενικού πληθυσμού. Για κάθε γονίδιο που υπάρχει στο σώμα μας, υπάρχει 50% πιθανότητα να βρίσκεται και στο σώμα ενός συγγενούς πρώτου βαθμού και 25% να βρίσκεται και στο σώμα κάποιου ξαδέρφου ή ξαδέρφης. Από την οπτική γωνία του γονιδιού, αν κάποιος θυσιάσει για να σώσει τη ζωή τριών συγγενών του, το γονίδιο έχει κερδίσει, γιατί τα αντίγραφα του που σώθηκαν είναι περισσότερα από αυτά που χάθηκαν. Αυτός είναι ο μηχανισμός της Επιλογής Συγγένειας. Όσο πιο στενές είναι οι σχέσεις κάποιου με κάποιο άλλο άτομο, τόσο περισσότερο κερδίζει το κοινό στα δύο άτομα στοιχείο από τις προσπάθειες του καθενός. Στη θεωρία του παιχνιδιού, το κέρδος για το γονίδιο ισούται με τη χρησιμότητά του προς το άτομο στο οποίο βρίσκεται συν τη χρησιμότητά του προς το άλλο άτομο, επί τον δείκτη της συγγένειάς τους.

Το κέρδος σε παιχνίδια με συγγένεια για τον παίκτη (1) προκύπτει από τη σχέση $1 = z + xy$ όπου x είναι ο δείκτης συγγένειας (η πιθανότητα να βρίσκεται και στον δεύτερο ένα γονίδιο του πρώτου), y η χρησιμότητα για τον παίκτη (2) και z η χρησιμότητα για τον παίκτη (1). Για παράδειγμα, σε συγγενείς πρώτου βαθμού, όπου το x ισούται με 0.5, το Δίλημμα Κρατούμενου μετατρέπεται ως εξής:

	(Σ)	(Ι)
(Σ)	4.5, 4.5	3, 4.5
(Ι)	4.5, 3	3, 3

Σε αυτή την περίπτωση, πρέπει να θεωρήσουμε την αμοιβαία συνεργασία ως το αναμενόμενο αποτέλεσμα, αφού δημιουργεί ι-

σορροπία και είναι η προτιμότερη επιλογή και για τους δύο παίκτες.

Επομένως, η αμοιβαία συνεργασία είναι ευκολότερη να επιτευχθεί όταν λειτουργούν μηχανισμοί αντίστοιχοι με την Επιλογή Συγγένειας

Η αμοιβαία συνεργασία που ενθαρρύνεται από το μηχανισμό Επιλογής Συγγένειας μπορεί να βοηθήσει τη διάδοση της αμφιδρομής συνεργασίας. Μπορεί να δημιουργήσει ένα αρκετά ισχυρό δίκτυο συνεργασίας ώστε να καταστήσει την αμοιβαία συνεργασία την καλύτερη στρατηγική για το σύνολο του πληθυσμού. Αν ένα τέτοιο δίκτυο εισβάλει σε ένα πληθυσμό ατόμων με ιδιότητα συμπεριφορά, τότε, μόλις ο αριθμός των ατόμων που συνεργάζονται φτάσει σε ένα συγκεκριμένο επίπεδο, όσοι συνεργάζονται θα έχουν μεγαλύτερο όφελος από τα άτομα με ιδιότητα συμπεριφορά, χάρη στις μεταξύ τους σχέσεις.

8. ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

Απέδειξα ότι οι θέσεις 2 και 3 του κατά Hobbes επιχειρήματος δεν ισχύουν. Επομένως, το συμπέρασμα ότι η αναρχία δεν είναι εφικτή και το κράτος είναι αναγκαίο, αποδεικνύεται αυθαίρετο. Η ανάλυση του συνεχούς Διλήμματος Κρατούμενου αποδεικνύει ότι ακόμα και στην ευνοϊκότερη για τους αντίπαλους της αναρχίας περίπτωση, τα συμπεράσματά τους είναι αβάσιμα. Η θεωρία του παιχνιδιού μάς δείχνει πως ακόμα και εγωιστικά άτομα, κάτω από συγκεκριμένες περιπτώσεις, θα επέλεγαν τη συνεργασία χωρίς να χρειάζεται καταναγκασμός. Πιστεύω ότι τα συμπεράσματα από τη θεωρία του παιχνιδιού και την Επιλογή Συγγένειας δημιουργούν μια αισιόδοξη οπτική για τη δυνατότητα συνεργασίας χωρίς καταναγκασμό, ακόμα και κάτω από αντίξοες συνθήκες, και επομένως οι αλλαγές που πρέπει να γίνουν στην ανθρώπινη ιδιοσυγκρασία ώστε να καταστεί εφικτή η αναρχία είναι πολύ λιγότερες από αυτές που νομίζουν οι αντίπαλοι της αναρχίας.

Βιβλιογραφία

- Axelrod**, 1984, *The Evolution of Cooperation*
Dawkins, 1989, *Το εγωιστικό γονίδιο*
Hardin, 1982, *Collective Action*
Lewontin et al, 1984, *Not in Our Genes*
Mansbridge, 1990, *Beyond Self-Interest*
Palfrey & Rosenthal, 1992, *Repeated Play, Cooperation and Coordination: An Experimental Study*
Taylor, 1982, *Community, Anarchy & Liberty*
Taylor, 1987, *The Possibility of Cooperation*
Taylor, 1988, *Rationality and Revolution*